

Stå upp och lys !

1.

Liv och ljus som ditt tillstånd NU, Guds närvaro, Riket, MIG

Inte

- ord och mänskligt tänkande
- ansträngning av något slag
- något annat än detta NU
- någon trosföreställning
- något förut eller sedan
- något gott eller ont
- något knep för att ändra på något, korrigera något
- försöka kontrollera genom att fatta något
- något koncept för Gud

Stå upp och LYS ! Du behöver inte vara kvar i den mänskliga förställningens lilla fängelse, där du varje morgon ser ut genom gluggen och längtar efter ljuset därute. Det är fängelsets stora gåva -- gluggen ut mot solens ljus, Guds verklighet. Men själva meningen är att du kommer ut ur den begränsade tanken, ser hur dörrarna faller undan som för Petrus och går ut ur fängelset.

Vad gör en hand som fattar något ? Knyter sig. Håller fast. Hindrar något att fara iväg eller vara sig själv. Samma sak med själen. När den "fattar" något förminskas verkligheten till det fattbara. Eländet kommer snart knallande. Du är åter i fängelset och kikar ut genom det fattbaras små gluggar.

Den obefläckade befruktningen är det som sker när du står upp och lyser, fri från den mänskliga förställningen och självskapade fängelse av begripligheter

och plikter. Du tycker ingenting längre. Varför skulle du det? Du behöver inte bojan att «anse något». Du behöver ingenting påstå. Du vet redan vilken bedrävelse det skapar. Du föredrar helt enkelt den obefläckade befruktningen. Du står upp och LYSER.

En vanlig åsikt i fängelset av tankar är : «Sök i skrifterna, för i dem tror vi att vi har evigt liv.» Men tills dess Skrifterna avslöjar sin symbolik, förblir de flesta av dem en ganska tråkig historia från en dekadent civilisation. När du väl har blivit huvudaktören, så att säga, i de rörliga bilderna i den heliga boken, börjar du på riktigt förstå Jesu Kristi uppenbarelser i ditt eget inre.

Du förstår då varför han ständigt talade i liknelser på grund av folkets okunnighet och hur nödvändigt det var för folket -- även för dig och mig -- att släppa den välsignade uppenbarelsen från dessa

berättelser och börja gå till det nuvarande, praktiska, vardagliga livet.

Vem har inte skrivit ödemarkens psalmer ? Och Lovsångens psalmer ? Vem har inte funnit alla incidenser i Jobs smärtsamma och triumferande existens som skuggor i sitt eget liv?

Dold i de olika händelserna i Skriften är den faktiska kraften för dem som har ögon att se med och öron att höra med -- vad skrifterna säger till kyrkorna, alltså till din tempelkropp. Du vet väl att du är ett heligt Tempel?

För den mänskliga tanken är Jesu väg det omöjliga. Det är på tok för stort för mänsklig förmåga. Vem tror på mirakel som naturliga, normala saker? De klassas som övernaturliga och det omöjliga, och det är just från denna höjd vi måste närma oss dem om vi förväntar oss att

förstå deras praktiska användning i vardagen.

Allt som Yeshua gjorde är "omöjligt" för de mänskliga sinnen. Från vårt lilla fängelse i det tredimensionella sinnet talar vi självsäkert utifrån den massa av kunskaper som sinnet samlat. Vi tittar ut "såsom i en spegel", men detta talar verkligen endast om egenskaperna i denna begränsade vision.

Vi vet att en kropp som är tyngre än vatten kommer att sjunka i vatten, och att gravitation, sammanhållning, vidhäftning, attraktion, har en bestämd kraft som inte kan ersättas, även tillfälligt, utan stor ansträngning.

Men allt som Yeshua gjorde var utanför alla dessa lagar. Han rörde sig i frihet från vårt begränsade synfält. Många människor försöker fortfarande förgäves arbeta i den tredimensionella

tankevärlden med denna nya kraft och tycker att den är helt oförenlig och omöjlig, och så är det.

Om Kristuskraften bara kunde göra det möjliga skulle det vara till liten nytta att bry sig om det hela, eftersom du dagligen gör vad som är möjligt. Vi är bara intresserade av Jesu Kristi undervisning på grund av att den gör Det Omöjliga.

Om du inte lätt och ledigt kan börja utifrån den här nivån, letar du fortfarande efter mirakel. Efter att du har sett ett kommer du fortsätta leta efter dem och kommer inte ens att kunna hitta Honom.

"Ni söker mig i bröden och fiskarna och ni kan inte hitta MIG" - inte för att Han inte är där, men för att genom den mörka metallen som ska föreställa en spegel, har du bara skymtat det omöjliga hända. Fortfarande behandlar du det som en

magisk kraft, det handlar om en magiker med tricks.

Om du inte kan föreställa dig att Det Omöjliga är det område där Kristi kraft verkar, kommer du fortfarande att svänga mellan något och ingenting. Och det blir mestadels ingenting.

Därför handlar all djupare undervisning undanstoppad i berättelser och liknelser om att göra det omöjliga. Problemet är tydligt angivet och utarbetat; vägen ut ur varje svårighet ges tydligt. Ingen i dag kan gå in i en situation som inte helt och fullt har täckts, förklarats och bevisats ingenting av Yeshua Kristi makt.

"Sök i skrifterna." Hör du?

Jungfru Maria överskuggades av Närvaron. Bebådelsen skedde. En omöjlig sak skulle nu äga rum. Hon skulle föda fram en Messias, och detta frambringande

måste vara utanför människans aktionsområde.

Omedelbart sattes hela förslaget på det omöjliga planet -- det kunde bara inte hända ! Vem som helst kunde se och förstå det. Och Maria frågade: "Hur ska detta ske? Jag har ju inte haft någon man?" Det var med andra ord en omöjlig situation och kunde varken förstås eller manifesteras.

Är denna situation annorlunda än vad du försöker göra? Har du inte kommit till ett obotligt tillstånd hos en sjuk eller utsliten kropp eller själ? Eller ett hopplöst tillstånd av väntan ? Eller ett halvt dött tillstånd utan uttryck ? Och försöker du inte få fram det omöjliga när du försöker bli av med den obotliga sjukdomen istället för att låta en läkare ta livet av dig ? Jo det är det du drömmer om, för Någon kallar dig. Du är, som Rumi skrev, Förlorad i Hans kallande. Lyckligt förlorad.

När bebådelsens önskan kommer till dig i bön om perfekt hälsa eller substans som något som är möjligt i ditt liv, vad gör ditt sinnes eko ? Säkert något tvivlande och tvekande. Men varifrån fick du önskan om det perfekta hälsotillståndet eller uttrycket?

Varför har inte alla samma önskan ? Och när du tar detta tillstånd av perfekt hälsa eller fullkomlig substans ända fram till manifestation (när du förkroppsligar det), kommer det inte att vara en Messias i din värld? Kommer det inte att rädda dig från förstörelsen genom sjukdom eller begränsning ?

Närvaron av Yeshua i sitt Namn, levande som dig, och som ständigt uppmanar dig till uttryck och manifestation i ditt vardagsliv, Han står vid medvetandets dörr — «Se, jag står vid dörren och knackar, och om någon — det inkluderar

dig— hör min röst och öppnar för mig, kommer JAG in i honom och lever med honom och han med mig.»

Denna ständiga förkunnelse av Närvaron, som överskuggar ditt medvetande genom Namnet, uppmanar dig att ge den en kropp. Det resulterar i att den eviga Obefläckade Avlelsen äger rum i dig. Varje gång du möter detta uttryck, denna bild vid Bebådelsen, denna kyrkliga dogm, vet du att det handlar om dig själv när Yeshua HaMaschiach lever dig, den verkliga kyrkan.

Istället för att dina önskningar bara stannar som flytande tankar som måste « utarbetas », blir de budskap om Närvaron som ber om tillstånd att komma in och äta kärleksmåltiden med dig. Det är den heliga maten vi lever av, den pågående kommunionen. Heligheten i denna eviga kommunion sätter en tejp på läpparna, och vi finner, som Maria fann,

att « ingenting var omöjligt för Gud ». Hon blev själv ett tidlöst Magnificat inom sig. »

Frågandet och undrandet, gissandet och oron för allt, tappade hon helt bort ! Om allt var möjligt för Gud, skulle det Omöjliga hitta ett sätt att uttrycka sig. Bebådelsen eller önskan bär med sig alla nödvändiga sätt och medel för att föra sig fram till manifestation, men det behöver perfekt samarbete, Marias integritet. Hon visar sig också vara det perfekta exemplet på att föra fram det osynliga, omöjliga och ge det en kropp och en form.

Hon « begrundade dessa saker i sitt hjärta. » Det verkade vara så liten chans att det här skulle kunna äga rum genom människans tankar. Vi ser henne också i en mycket svår situation när det gäller själva händelsen. Vem skulle tro på den obefläckade befruktningen? Vem skulle tro det idag? Inte många; och Maria

skulle inte ha varit mer populär i sin hemstad än hon skulle vara under liknande omständigheter idag.

Därav behovet av tystnad och kraftens djupa förstoring; att vända sig helt bort från det jordiska utseendet och «låta» det omöjliga bli möjligt på Sin egen väg. Gud har ett sätt ni människor inte vet om; därför kan Jag och kommer Jag att hantera manifestationen, uttrycket i mänskligt liv. Det är underbart när vi liknar vår önskan med denna härliga obefläckade uppfattning ur Skriften och symbolikens synvinkel.

När du talar om din önskan om att Yeshua blir allt för dig, vad tror du händer? Tror någon att du kan ta det? Inte en enda. Alla vet att det inte kan hända; för det du försöker göra är utanför människans lagar. Vem tror att du kan blomstra dig själv genom din förståelse av denna överskuggande princip? Det är omöjligt

och det kan inte hända. Ändå överskuggar Anden också dig med en oändlig ström av önskningar, som alla borde hitta en kropp och en form och gå ut i uttryck och manifestation. Om du bara följde Marias väg.

"Och Maria förhärligade Herren inom henne." Hon upphörde att titta på mänskligt kända sätt och medel för att hantera livet. Hon upphörde att överväga den nästan hopplösa situationen som konfronterade henne. "Hon begrundade dessa saker i sitt hjärta." Hon grundar i hjärtat.

Livets helighet ! Du ser, även om endast för ett ögonblick, denna härliga uppfattning om den obefläckade verkligheten. Dina önskningar är värdiga glädjen att vara möjliga eftersom de är omöjliga för människans resonemang ! Just detta erkännande av det omöjliga som möjligt visar de första svaga

strimmorna av visdom och acceptans i en kraft som inte är beroende av människans begränsade lagar som dagligen bygger ihop fängelset i vilket vi vantrivs.

Anden överskuggar dig nu, precis som den överskuggar alla andra tempel-kroppar och uppmanar dem att öppna uttryckets "dörr" och "släppa in" Mig.

Tjuven, skurken, mördaren, skökan och helgonet är alla överskuggade med denna härliga närvaro och översvämmar dem med önskningar. Därför kommer också Yeshua till dem. Varje sådan orimlig önskan och längtan är en helig sak som söker en kropp och en form.

Men på grund av den omöjliga naturen hos önskningarna — vilket gör dem heliga — ses önskningarna i den mänskliga spegeln endast som förvrängda och fula manifestationer, lätt att förlöjliga och

kritisera. Den som sitter i sitt fängelse vill inte höra tala om dem.

Varje hjärtats önskan är helig och från Gud, och är i sin renaste form sann och god, men när den sätts ut i den tjocka dimman av mänsklig tro, är det som kommer ut i manifestation så långt bort från sin ursprungliga uppmaning att den är oigenkännlig.

Livet som begränsas av det mänskliga sinnet är en serie sprängda förhoppningar och önskningar, och ändå borde det vara tvärtom på grund av den uppenbarelse vi har i Yeshua.

"Med Gud är ingenting omöjligt." **Med** Gud? Eller med **Gud** ». Betyder det att det bara är sant för en Gud som är skild från dig eller för att du är **med Gud**?

Minns du att Yeshua såg sig själv som ett med Gud, och börjar du se hur det

omöjliga blir möjligt för ett medvetande som är av samma substans eller natur? "Vakna, du som sover, och HaMaschiach skall ge dig ljus." Yeshua försökte inte använda en kraft för att arbeta fram saker på det omöjliga planet. **Han fann sin sanna natur att vara Gud**, och för Gud var allting och är allting möjligt.

Det som kommer fram ur detta, kan ha åsidosatt eller upprört alla mänskliga övertygelser om situationen, men det spelade ingen roll. Så kan också en elektrisk storm många gånger radera de bästa planer för möss och människor och varken den ena eller den andra kan göra någonting åt det, alldeles oavsett om de gillar det eller inte.

Yeshua var inte bekymrad över vad den mänskliga tanken skulle tänka eller göra i denna situation. Han gjorde sig själv som Gud, och från det planet blev det omöjliga möjligt, och dess ankomst till härlig

jordisk manifestation kan betraktas som ett mirakel eller en tillfällighet; det gjorde ingen skillnad. Det räcker med att säga att han visste att det mänskliga sinnet skulle hantera det på något anpassat sätt för att inte störa sin egen livsgrund.

Så småningom kommer tanken att klargöras för dig. Du kommer att börja se manifestationsplanen. Den överskuggande Närvaron i Namnet tillkännager det som kommer att äga rum i och genom dig. Du har det som en önskan om det Omöjliga och i det ögonblick som detta accepteras i det klara jungfruliga sinnet (sinnet som inte är rörigt med metafysisk undervisning och reducerande troslära) kommer det tysta tillkännagivandet fram. Det är underbart.

De vise männen kommer långt ifrån, ser stjärnan, kommer med sina gåvor. Så med varje önskan som är obefläckat tänkt och frambringad i Jesu Kristi Namn - drar den

allt fram till det som är nödvändigt, istället för att gå ut i världen och söka efter sin egen begränsade gestalt. Varje önskan som du någonsin haft, eller någonsin kommer att ha, som hanteras ur denna synvinkel, sägande Namnet i bön, kommer att erkännas och ta emot som gåvorna från de tre vise männen.

Det blir underbart när uppenbarelsen av den obefläckade uppfattningen om verkligheten äger rum inom dig. Du kommer att känna fjällen släppa från dina ögon och den nya dagen träder fram. Den gamla tanken att få en begränsad mänsklig uppfattning och sedan försöka demonstrera något, även inför kunskapen om att det är absolut omöjligt, faller helt enkelt bort, och erkännandet av Närvaron i Namnet visar sig definitivt i resultat. «Och när Jag lyfts upp från jorden [så att jag inser att min önskan är den överskuggande Andens budskap] ska jag dra alla till mig.» (Joh. 12:32)

När du väl har lyfts upp, blivit upphöjd av Honom, när du väl har upplevt den eviga rättfärdigheten i Guds närvaro i Sitt Namn och genom allt, för allting är i Namnet, kommer du att förstå hur det heliga Omöjliga — den obefläckade uppfattningen som Maria, den Obefläckade Jungrun manifesterar — hur den äger rum genom dig. Du tar till dig manifestation Messias som kommer att rädda dig från de svårigheter som det mänskligt medvetna tänkandet har fört dig till.

Ditt jordiska omdöme inför alla efemära omständigheter och framträdanden, kommer helt att falla bort från dig. Omständigheter och fenomen kommer att bli heligt ignorerade, precis som de var av Yeshua när han frambringade den «önskan» som den överskuggande närvaron i Hans Namn uppmanade Honom att frigöra sig från.

Kampen med mänskliga omdömen, ofta kyrkligt formulerade, fenomen och framträdanden etablerar bara fängelset folk lider av. Ju mer uppmärksamhet du ger till negativa saker, desto mer ökar de. Fallet med en man med extrem rädsla för knivar höll honom ständigt på vakt och utvidgade möjligheterna att något hemskt skulle hända, utifrån denna mentala källa. Varför? För i sitt försök att befria sig från knivarna gav han dem all slags makt som de inte hade.

Miljoner människor tänker kanske inte på just knivar. Men de tänker på en avståndsgud, Gud på avstånd. Avståndet är det negativa, synden emot ingen annan än Gud. Önskan om förening är helig men fokuseringen på «avstånd» istället för Namnets Närvaro, ökar synden. Du börjar förstå hur det är att du lägger en sak i den negativa klassificeringen och samtidigt arbetar för att bli av med den.

Innan de begränsande fjällen på ögonen fallit av förser du bara det du arbetar mot med mer kraft, mer motstånd. Det som är sant med Guds frånvaro för den gudlöse, är sant för denna enskilda människa.

Någon person kan arbeta emot en annan som på något sätt dominerar honom. Han håller denna andra människa i negativ position och försöker samtidigt befria sig från denna negativa sak som han själv underhåller med jordiska begränsade tankar om skuld och skada. Detta är att springa omkring i fångelset. « Endast mot Dig har jag syndat. » (Ps. 50)

Så du börjar förstå nivån för Jesu rekommendation "Döm inte från yttre framträdanden», som bär med sig något djupare än att ignorera ondskan som en faktisk omständighet. Att ignorera framträdandena som Yeshua gjorde var resultatet av en förståelse av makt. På samma sätt ignorerar du framträdande

synder hos de du lever med. Du vet nu liksom Han visste, att saken i sig inte hade något att göra med den reaktion du fick från den.

Och så finner vi Maria, symbolen för det som frambringar det mest Omöjliga att uttrycka, och på ett särskilt sätt helt utanför människans lagar, som visar oss genom Magnificat, Herrens prisade storhet, hur önskningarna frambringas.

Alla rapporter om den kommande händelsen ges till den otroende världen, kommer bara att höja upp en Herodes av misstro och rädsla, och, även om det inte kan röra dig, det kommer att orsaka dig att göra många saker som skulle vara helt onödigt om du bidade Jesu Kristi råd: "se att ni inte berättar någon", men "visa John."

Älskade, du överskuggas varje minut av dagen och natten av Namnets stora

närvaro, och när Anden rör sig med "djupets ansikte" görs en bebådelse, en önskan föds, och denna önskan måste komma igenom och manifesteras sig utanför de mänskliga lagarna.

I det ögonblick du ger erkännandet och den fulla kraften att uttrycka och manifesteras på ett sätt som du inte vet om, kommer det också i det ögonblicket att hitta sitt uttrycksmedel. "Varken säga här är det ! eller, Där är det ! Ty se, Guds rike är inom dig".

Tillståndet för medvetandet om denna Namnets Närvaro är i dig. Detta "i dig" är det enda stället det någonsin kan kännas, någonsin har blivit känt eller upplevt. I det ögonblick du känner igen Närvaron där, ser du den snart i allt.

Det Omöjliga, som måste födas utanför människans tänkande, kommer igenom till manifestation i vår vardag på ett

normalt och naturligt sätt utan att störa någonting. Det är underbart. Ställ frågan "Är något svårt för mig när Han lever som mig?" Ditt lilla problem, ditt lilla liv, försvinner. Du börjar se strömmar av levande vatten. Du förstår att du hittills närmade dig dina önskningar som vore de problem som skulle lösas eller utarbetas. Nu får du tillåta den stora Andens lust. Yeshua HaMaschiach överskuggar dig med kärlek i sitt Namn. Det är underbart.

När du förstår denna stora överskuggning av Namnets Närvaro, Guds Sons Närvaro inom dig, kommer du att förstå vårens eviga ankomst i all dess symbolik. Din kropp ska nu bli, ja är redan, som en trädgård planterad vid stranden av en flod där frukt växer och mognar i rätt tid.

Vad oroar du dig för? Anpassa dig till denna härliga sak som kallas liv och en fladdrande, inspirerande känsla kommer att passera so livets flod, absorberas i

jämna och vackra rytmiska mönster.
Livsmusik.

Dina önskningar kommer inte längre att hamna under rubriken för något som ska "utarbetas"; de kommer att vara det eviga budskapet. Gudslängtan, längtan efter att fångelsets murar ska rämna. Kom ihåg att sparven, säger Yeshua, är lika dyrbar i Faderns medvetande, som örnen. Du behöver inte oroa dig för att dina önskningar är så triviala i världshändelsens ordning.

Maria sprang inte ut på gatorna och berättade för världen att hon skulle frambringa en Messias. Hon «begrundade dessa saker i sitt hjärta." Argument kring hur och varför, mål och medel, pro-and-con-listor av synpunkter, har ingenting som helst att göra med uppenbarelsen i Namnet av Yeshua HaMaschiach själv som ditt liv.

Därför är det bra att lyssna till råden:
« Fly från den man eller kvinna vars
andetag är i näsborrarna ».
« Håll med din motståndare snabbt. Vem
det än är. »

Vilken skillnad gör det för dig vad hon
eller han "vet", tänker, värderar, uppfattar
som rätt och fel, eller tror på? Låt henne
eller honom få rätt på sin väg och i sitt
agerande — argumentera inte, avslöja
inte något fel eller något undermåligt,
något djupt omoraliskt, prata inte, berätta
inte om det härliga budskapet som har
gjorts till din inre verklighet. "Mina får
hör min röst." Gör du?

Var stilla i Yeshuas Namn — för även i
detta heliga ögonblick överskuggas du av
Närvaron — detta uppmanar dig
Evangeliet och Philokalia. Din önskan är
en helig sak, en längtan av glädje, en
härlig inre uppenbarelse — en obefläckad

uppfattning. Prisa Gud från vilken alla (inte några) välsignelser flyter.

2.

«Jag kom för att uppfylla, inte för att förstöra» - det finns inget att förstöra på det heliga berget. Inte ens djävulen; inte ens sjukdom, fattigdom, och hatiska trældom av mänskligt liv. Ingenting ska förstöras. Det ska uppfyllas. Du och jag lever «i kraft av den fullmakt Herren har gett mig för att bygga upp, inte för att riva ner.» (2 Kor 13:10)

Ägget förstörs inte när det blir en fågel, inte heller larven när den blir en fjäril, och ändå, på ett sätt förstörs de. Det som är kvar när ägget blir en fågel är ett tunt skal, det smulas ner och faller i dammet, och platsen för fostret är inte mer.

Jesus rådde oss att ta bort uppmärksamheten från alla jordiska former och framträdanden. I Hans Namn centrerar vi oss på denna kraft som uppfyller oss genom att ta bort uppmärksamheten från det synliga framträdandet av världen. Vi devitaliserar problemen i livet, som är helt beroende av begränsat mänskligt tänkande för att hållas vid liv.

Anledningen till att dina problem och motsättningar inte har löst sig beror på att du har försökt övervinna dem ! Du har kämpat mot något och samtidigt utropat att det inte finns något annat än Gud i universum. Nu får du devitalisera detta motsatstänkande i Hans gudomliga Namn.

När ni vaknar upp till närvaron kommer ni att se processen, "ni måste minska — jag måste öka", äga rum inför era ögon när kraften dras tillbaka från problemet

och slås samman till Namnets Närvaro för omformning och återutformning. Med andra ord kommer äntligen devitaliseringen av ondskans manifestation att äga rum. Vi försonas.

Det är alldeles som att släppa ut luften ur en ballong — i det ögonblick du tar din uppmärksamhet från framträdande skenbara fenomen och låter en rättfärdig dom av verkligheten utföras i Yeshuas Namn, börjar manifestationen att blekna, precis som en parasit börjar vissna när plantans eller trädets saft tas från den.

När du väl ser den här enkla bönemethoden, utan all ansträngning, kommer du att förstå varför det är som att himmelriket ges till barnet — uppmärksamheten kan tas från skenbara framträdanden, tystandet sker av tanken som matar den onda manifestationen av världen äger spontant rum och den

skenbara manifestationen faller i dammet och inte kan stödja sig själv.

Din själ prisar nu Herrens storhet inombords och du bortser från problemets jordiska och begränsat mänskliga utseende. Du kommer att börja uppleva medvetandet om att det spricker upp, det faller bort för att det nya förkroppsligandet ska äga rum; precis som ägget spricker före det nya förkroppsligandet av örnen, som inte lämnar något bakom det förutom det som tidigare utgjorde ägget, men som nu bara är ett trasigt skal som faller i glömskans damm.

Så kommer du att ge upp ansträngningen att fånga fisk i havet som är fyllt med fisk och du kommer att börja "släppa ner dina nät." I det ögonblick som den dödliga tanken tas bort från problemet, i det ögonblicket skärs livsströmmen från den

skenbara manifestationen och den börjar förgås. Fångens kedjor faller av.

Den gamla tanken att slåss mot ondskan och uppmana Gud att förstöra något, som du i nästa andetag erkänner inte existerar, är den tjockaste typen av meningslös metafysik. Yeshua säger nämligen: Gör inte motstånd mot det onda ! Förvandla inte bönen till fängelsets kamp emot de egna bojorna och de egna väggarna av tankar och passioner. Och om kampen mot tankar för att frälsa sig säger Han: « För människor är det omöjligt, men inte för Gud. För Gud är allting möjligt ! » (Luk 10:27) Din själ ska prisa Herrens storhet !

Manifestationen av synd och sjukdom, även om den kan ha en historia som är lång, är bara så gammal som den sista tanken på den, det enda som föder den skenbara manifestationen med oroligt liv. Ur ditt medvetande kommer Jerikos

väggar att smulas sönder när du har tagit din uppmärksamhet från dem. Vid det exakta ögonblicket skall ordet talas och ett sönderfallande av framträdanden och fenomen kommer att äga rum. En stark gudomlig andedräkt av liv kommer att skingra den sönderfallande massan av manifestation till intet. Det är underbar frälsningskraft som är inneboende i den uppståndne Yeshua HaMaschiach.

«Arbeta-mot-tillståndet» kan bara utmatta dig. Ingen öken eller system av ankoriter kan göra något annat. Blev Jungfrun utmattad av Bebådelsen? Nej hon tog emot och prisade Herrens storhet och begrundade allt i sitt hjärta.

«Arbeta-mot-tillståndet» eller «krigföring-mot-demoner» för att veta att det inte finns något tillstånd som begränsar är en situation i självhypnos. Du fångas av metafysikens och teologins språk, liksom andra fångas av ekonomins

eller politikens eller sexualitetens språk och gester. Du är en fånge hos döda ord. Bulta istället på Hans dörr i stor stillhet i natten och Han ska öppna dörren för dig. Sin frid ger Han dig och du kan för alltid glömma all form av kamp.

Vakna, du som sover ! Är du fortfarande under den förhatliga lagen, « arbeta på jorden i ditt anletes svett"? Arbetar du i denna mänskliga mening av ordet när du ber? « Se! Jag kommer inte för att förstöra » — hör du? - Jag sa, « Jag kommer inte för att förstöra. » Vad försöker du i din kamp förstöra? Ett framträdande fenomen, ett utseende, en skenbar perception, en tillfällig tro? Varför då?

Om Gud inte kommer för att förstöra, eller förgöra, vem är du att förstöra? « Jag kommer för att uppfylla » och när saken är uppfylld med Anden, när du känner igen Yeshua i Hans Namn, Namnet över

alla namn, den stora Närvaron, kommer du att spränga de tunna och smala gränserna för manifestationen som är så ful, lögnaktig och otrolig.

Se, jag gör allt nytt ! Vi försöker inte återställa något förlorat, något som en gång använts. "Se, jag gör allt nytt", och när den här tanken kommer till dig, kommer du att inse att den nya skapelsen omedelbart är ett nytt medvetande med en ny utföringsform. Så ägget blir fågeln - så du är förkroppsligad i ett medvetande som är mer känsligt för närvaron än du tidigare var, och därmed kan utföra saker som var helt omöjliga tidigare.

"Och han som satt på tronen sade: « Se, jag gör allting nytt. Och han sade: Skriv, ty dessa ord är trovärdiga och sanna. » (Upp 21:5) I det ögonblick du med Hans Namn i hjärtat börjar devitalisera ondskans framträdande fenomen, blir även djävulen

och helvetet livlösa och måste falla ut i intet — livet tas från dem av Livets Herre.

Det är som en man som ägde ett magnifikt bibliotek med sällsynta första utgåvor. När han dog började biblioteket omedelbart sönderfalla och blev så småningom utspritt till de fyra vindarna. Varför? Eftersom det inte hade något att hålla uppe det.

I det ögonblick som din uppmärksamhet tas från fenomenens framträdanden, särskilt de som får dig att fastna i vrede och fördömande, faller de i bitar. Därför säger Jesus: "Vad rör det dig? Följ du Mig !" (Joh 21:22) I det ögonblick du gör detta sker den nya formen för uttryck och manifestation. « Vad du än ber om i Mitt Namn » — vad du än kan tänka dig som möjligt eller omöjligt kommer att manifesteras genom Jesu Namn.

I ett ögonblick av glömska, har många handikappade på olika vis, gjort saker som var till synes omöjligt att göra. « När ni minst väntar det, då kommer Människosonen » — du kommer att se hur lite som uppnås genom att tänka. « Vem, genom att tänka, kan lägga till en aln till sin livslängd? » Är du redo att höra detta? Eller vill du diskutera frågan, helt enkelt då förtjocknaden i ditt sinne inte riktigt uppfattar höjd, bredd, längd på närvaron? Vill du ha en mänsklig konversation i din välbekanta verbala fängelsemiljö?

Det är härligt när du skymtar enkelheten i detta numinösa Kristus-budskap. « Se jag gör allting nytt! » Det är det perfekta icke-verbala frälsningsverket. Vi har ingenting att säga, det finns ingen mänsklig konversation där, det är alltför ljuvligt för ord. Det är upp i himlen och bort från den gamla tankeprocessen — det är ren obefläckad uppenbarelse, långt förbi människans förståelse.

Yeshua's enkelhet är friden som övergår allt förstånd. Jag sa «allt förstånd» — det inkluderar ditt eget förstånd men även förståndet hos den största andliga ledaren eller läraren i universum. Kristus i oss och som oss är helt enkelt något som överskrider det som kallas mänsklig förståelse. Istället får vi det förnyade förståndet, något helt annat. Det är nådens and andens förstånd. (Ef. 4:23)
Det är i det förståndet vi kan, som Johannes säger «känna den Sanne», vårt verkliga liv. (1 Joh. 5:20)

"Lämna allt" - hör du? "Följ mig" betyder inte att du släpper en eller annan sak som mycket upptar dig eller att du flyttar ensam till någon plats, en grotta i ödemarken eller ett stillsamt kloster. Men du lämnar all tanke, all begränsning, allt "det ljus som är mörker inom dig, hur djupt är då inte mörkret!" (Matt. 6:23)

Du lämnar helt enkelt fängelset av föreställningar och förställningar och går till Hans Namn utan några bilder eller karaktärer. Det är det snabbaste sättet att bli av med manifestationen. Det är "stäng din dörr och be till din Far som är i de fördolda".

Liksom människans visdom är dårskap i Guds ögon, så är Guds visdom dårskap i människans öron och ögon. För den förvirrade människan är så säker på att om hon eller han tänker tillräckligt hårt eller ber tillräckligt hårt kommer hon att åstadkomma en lösning på livsproblemen. Istället växer de.

I det heliga Namnet finns den frälsande förstörelsen av fenomenens framträdanden. Förvirringen är över. Den tänkande övervägande människan räknar med en mänsklig "lag" som ska kunna, genom något nyckfullt infall, tillfälligt åstadkomma en förändring. Hon kan inte

i sin vildaste fantasi tro att det är möjligt att uppnå frid, glädje, vila, liv i överflöd och befrielse genom att riva fängelsets tankeväggar i sägandet av Hans Namn.

När du går in i erkännandet av allt såsom Yeshua -- Han genom vilken allting är till -- börjar du och jag uppleva de djupa och underbara förändringarna i den nya människa som föds. Ingen ser det och du är tyst om detta mirakel, men det sker. Bebådelsens mysterium sker ständigt på nytt. På alla dina vägar genom livet, erkänn Honom och Han skall föra det till verklighet. Hör du? Vad hindrar frälsningens mirakel att ske i ditt liv? Är det tanken som tar dig, dömandet av framträdande fenomen och omständigheter? Försöker du justera, rätta till eller räta ut eller ordna upp det som sker?

Kanske kommer du att "lämna allt" -- jag sa "allt" och följ Mig. Kanske kommer du

att börja uppleva den djupa glädjen av resten som kommer till en när hon eller han känner att Gud vet mer än någon kombination av manifestation någonsin kan hoppas att ens skymta.

"JAG har ett sätt som ni inte vet om", blir svaret till mannen "vars andetag är i näsborrarna" och som försöker packa upp presentera Kristi undervisning genom den mänskliga intelligensens undervisning och måttstock.

"I alla dina krig och konflikter erkänn Honom, och Han skall ge dig det ditt hjärta önskar."

Kan det vara möjligt? Kan du börja se hur du gradvis kommer ut ur öknen för att finna en plats för Hans Namn och gudstjänst och gudsuttryck -- en plats där människan blir en del av livets underbara mönster och inte mer kan hållas från Hans Namns uttryck och manifestation.

Detta är att plötsligt att göra sig av med den mänskliga tankens tillbehör. Vem sade till dig att anstränga dig för att uttrycka dig ? Vem sade till dig att någon hade makten att hålla dig borta från din plats eller att släppa in dig? Vem sade till dig att du måste få en konstgjord myndighets tillåtelse att uttrycka innehållet i ditt sinne?

Världen har berättat en massa för dig, och det är sant, så länge du försöker sälja dig själv till världen. Men när du går samman med Anden, när du är en enda natur, kommer det inte att finnas något behov av att mera gå in i människans begränsningar. Det finns ett nytt vin. nu.

Människan inom sin egen tragiska begränsning har sin framgång och sitt misslyckande; båda är bara mänskliga grader. De har inget som helst att göra med makten. Gud är inte framgångsrik --

det är en konstgjord begränsning och handlar vanligtvis om monetär ekonomi.

Gud är inte begränsad till de smala gränserna för vad människor kan förstå som « framgång » eller "lycka" eller "upplevelser". Detta är åtgärder med vilka man försöker hålla fast sig på ett skenbart universum, i hopp om att få något fullt ut. Men när Han "bevisar mig" inser vi att måttet är alldeles för litet och lyckan skenbar, snart som en ballong när luften går ut ur den och den gör en liten lustig luftfärd.

Gud ber inte om tillåtelse att utföra. Du är Guds Ord i köttet — hur är det med dig? « Varför accepterar du inte Min inbjudan, varför inte luta dig mot mig? » Du kan bokstavligen luta dig mot medvetandet om denna närvaro, denna förening. Om du har den mänskliga anständigheten och ärligheten att uppfylla det som du hävdar att du vill ha, kommer du definitivt att se:

«JAG kommer att stödja dig" - men inte efter det begränsade sättet att tänka, med fördelar och framgångar för den mänskliga fantasin.

När kommer den brinnande buskens eld få bränna upp alla de döda manifestationer som du har hållit för dig själv så länge? När kommer du att flamma upp i glädjen över att känna, «Himmel och jord är fulla av Dig och Din härlighet» — och mena det? När kommer du att kasta dina bördor på Herren och känna Hans närvaro som kommer genom dig? Kullarna ska göras låga och de ojämna platserna släta och de krokiga stigarna raka — all denna symbolik är till för att få dig att se hur problemet är devitaliserat när du tar din tanke bort från det som framträder inom och utom dig.

«Döm inte utifrån det som syns och framträder, utan döm rättfärdig dom.» Din själs önskan, som från början uppmanar

dig till uppfyllelse, är möjlig att uppfylla, även om den måste ha en ny form för uttryck — inte nödvändigtvis en ny yttre form, utan en ny medvetenhetshöjd som kan acceptera den nya uppenbarelsen som naturlig istället för den gamla tanken att det är något som måste demonstreras och aktiveras med begränsad mänsklig vilja och begränsat förstånd.

Den bokstavliga tolkningen av skrifterna börjar äga rum i det ögonblick du har hittat själen i allt. Utan en utföringsform är det osynliga uttryckt och värdelöst — det måste förkroppsligas; och denna förkroppsligande kraft inför sådana bindande begränsningar som ett skal, en fängelsevägg, en fruktansvärd sjukdom eller rykte, kan bara äga rum när du riktar din uppmärksamhet mot mig och förstorar mig inom.

« Vad rör det dig? » är lösenordet efter att uppmärksamheten har tagits bort från

framträdandena i empiriska fenomen. Detta betyder inte nödvändigtvis att du blundar för det; bara plötsligt har du tagit tanken från det, och " Vad rör det dig?" stannar med dig som skyddsängel tills ögonblicket kommer för dig att låta Anden blåsa och se väggarna smulas sönder.

Hela tiden, från det ögonblick som uppmärksamheten tas bort från framträdandena, har Närvaron fungerat devitaliserande och befriande för dig. Den undergräver de fasta framträdandena av begränsad tro, så att när livets andetag blåses in, går omständigheterna upp i ett moln av rök och du går in. Dina önsknings Jericho, uppmurad med omöjligheter, blir din. Du klättrar inte över, kämpar inte mot, river inte ner eller på något sätt attackerar väggarna — i Jesu Namn devitaliserar du dem genom att ta bort din tanke från framträdandena.

Det är underbart vad en liten kontemplation på denna sak kommer att göra för dig. Plötsligt kommer du att se varför Jakob kämpade hela natten med Ängeln, och hur det slutligen löste sig. Du kommer att ta till dig mycket ljus ur helvetet eller djävulen genom samma process fast med gropar och fasthållanden i ditt eget liv. När du slutar se helvetets lågor och känner igen bara Mig, devitaliserar du helvetet, och det blir uppenbart som himlen. Även när du är tillfälligt befinner dig i lågorna, så att säga på återbesök, upplever du den heliga uppmaningen: « Flammorna ska inte bränna dig. » Det är härligt, den här Enheten i Yeshuas medvetande.

Framträdandena och omständigheterna kan vara ordentligt solida och fyllda av skräck eller lusta eller vrede, vägbanan kan vara fylld med beväpnade vagnar och ryttare; förstörelsen är nära. **Men se**

igen ! — och devitaliseringen äger rum. Vi kommer inte att slåss. « Sätt undan ditt svärd i skidan ! » (Joh. 18:11) är lika sant idag som det var för två tusen år sedan.

« Vakna, du som sover, och Yeshua HaMaschiach skall ge dig ljus. » Var är Kristus? När Jesus lyfte upp sina ögon mot himlen, tittade han upp? Och alltså, var ska du leta? När han utförde gesten i sitt medvetande måste han ha stannat kvar i kraften och prisat dess storhet, för att den nödvändiga förkroppningen skulle äga rum. Och så småningom, inför hans ögon, föll hela spektrumet av framträdanden ihop, det som manifesterade hunger och brist. Det föll i bitar och förkroppsligandet av fullständighet ägde rum.

« Tror du detta? » (Joh. 11:26) Kan du tro på den gudomliga naturen i den utförandeform som krävs för att sätta Jesusbarnet på jorden? Alltså på ett sätt

som du inte vet om? Helt utanför mänsklighetens lagar? Om så är fallet kan du glädja dig storligen, för allt kött ska se detta tillsammans på den Stora Dagen.

I varje fall av så kallade mirakel i Bibeln ser vi Jesus utöva denna devitaliserande process. Uppmärksamheten tas från det yttre utseendet, och manifestationen stryker livsflödet direkt till fenomenen. Du blir helt fri från alla dess implikationer, inte ens de rent fysiska stör dig. Omständigheterna kan vifta på svansen hela dagen, till solnedgången, men « vad rör det dig? » håller dig i perfekt frid. Väggarna av föreställningar rasar, tankebyggnader smulas sönder när du går in. Du går in genom dörren som ingen kan stänga — ingen människa, organisation, person, plats eller sak. Allt genom ditt Ja som är Ja ! som svar på « Tror du detta? »

"Sök i skrifterna, för i dem tror ni att ni har evigt liv." Du ser dig själv röra dig

genom varje karaktär och varje situation i Bibeln, och ändå inser du plötsligt att alltihop är Yeshua som **ser** Sig själv. Samtidigt är det du som genom Honom ser dig själv. Du ser dig själv genom Honom som har makten att uppnå det som förändrar hela verklighetens ansikte.

"Vid Hans ankomst" - vad betyder « Hans »? Vid Hans ankomst smälte jorden. (Är ditt livsproblem svårare än den fasta jorden?) Vid Hans ankomst hoppade kullarna av glädje och träden sjöng, och sådan är den härliga pastorala dikten om Närvaron.

Så kommer ondskans manifestationer, både de vaga och de tydliga, plötsligt att förlora sin form och karaktär vid hans ankomst precis som helvetet smälter in i himlen när han kommer ut i manifestation, och djävulen bleknar bort i glömskan. Springandet mellan framträdanden upphör; fienden kan gå

eller stanna när du har tagit livet ur honom. Han kommer att vara maktlös och kommer att bevisa det över tusen gånger.

Kan du börja se varför du skickats till världen? Naken, men orädd -- levande, väckt till din sanna natur. Förberedelsen genom evangeliet, bärandet av rättfärdighetens bröstplatta etc., är bara symboliken för att du blir medveten om din verkliga natur genom Yeshua. Det är inte en förberedelse för att bekämpa ondskan. Nej, inte ens genom den gammaldags metoden att tigga, bönfalla och be till stamguden Jehova. « Om nu **fullkomlighet kunde vinnas** genom den levitiska prästtjänsten — och på den grunden hade folket fått lagen — varför måste då en annan präst träda fram, en som Melkisedek, en som inte sägs vara lik Aron? Så upphävs ett tidigare bud, eftersom det var svagt och till ingen

nytta. Lagen åstadkom ju inte något fullkomligt.» (Heb. 7:11, 19)

« På alla dina vägar erkänn Honom och han skall föra det till verklighet.» Hör du? Vad kan då att hindra manifestationen av det här och nu?

3.

« Var inte förvånad över att jag sade att ni måste födas på nytt. Vinden blåser vart den vill, och du hör den blåsa, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som har fötts av anden. Förundras inte ni måste födas på nytt.»

Den definitiva indikationen för vad som måste ske innan ni kan träda in i himmelriket här och nu, är föga

hörsammad av den genomsnittlige teologen och kyrkobesökaren. Han eller hon inser inte att, för att göra det verk som i Yeshua är möjligt, behöver vi « födas på nytt » i ett nytt medvetandetillstånd, där saker som tidigare var fullständigt omöjliga, nu kommer in i det naturliga och möjliga. För nu « insätts Sonen, som är fullkomlig för evigt. » (Heb. 7:28)

Den kämpande sökaren förmanas gång på gång, att det är meningslöst att hälla nytt vin i gamla flaskor, eller att sätta en ny lapp på ett gammalt plagg, och ändå kommer hon eller han att försöka med den begränsade tanken och de begränsade fysiska sinnena att göra de saker som från början är i kategorin det Omöjliga. Därför försöker hon eller han bara hypnotisera sig själv för att tro att något « mirakel » kommer att hända honom om han försöker tillräckligt hårt.

Det finns inget möjligt sätt för de begränsade mänskliga sinnen och tankarna att förstå evangeliets uttalanden som sker utanför tidens, rymdens, gravitationens, elektromagnetismens och det organiska livets lagar. Det gäller alla Jesu gärningar, handlingar och intentioner. Han är ingen resonabel humanist eller lärare i mindfulness!

Ingenting Han gjorde var på något sätt underordnat de mänskliga spelreglerna. Han är «det sanna tabernaklet som Herren själv har rest och inte någon människa». Allt som han visar fram åsidosätter definitivt alla mänskligt accepterade teorier och lagar.

Hur är det då möjligt för en människa att uppnå dessa verk som arbetar från en begränsad mänsklig sinnesförmåga? «Jag kan av mig själv inte göra någonting» är omedelbart den position som Yeshua

intog om de begränsade felaktiga mänskliga sinnen.

« Ni har ögon, men ni ser inte, och öron, men ni hör inte » riktades till människor som i ordets mänskliga mening både såg och hörde — och ändå kunde de inte "se eller höra" det som tillhörde den gudomliga kraft som han manifesterade.

« Förundras inte ni måste födas på nytt ! » — bli inte upphetsad över det, om du måste kan du, och ju tidigare du kommer över tanken att det är någon konstig och detaljerad religiös initiering, desto tidigare kommer du att finna att du gradvis smälter samman till denna nyfödda varelse.

« Så som ni har burit bilden av det jordiska, så skall ni också bära bilden av det himmelska. » Finns det något konstigt i det uttalandet? Nej, det finns inget konstigt i någon del av Yeshuas

undervisning; det är förnuftigt, praktiskt och användbart av mannen på gatan; det enda konstiga med det hela är de märkliga och svåra exegetiska processer som har historiskt kastats ut som officiell lära av det mänskliga sinnet och som fortsätter sätta allt ur spel.

Om barnet Yeshua visar kunde komma in i himmelriket genom den allomfattande förmågan att acceptera något som inte kunde motiveras eller begripas, verkar det inte så omöjligt för den vuxna att lägga undan sitt intellektuella äktenskapsbrott, vilket består att göra universum två istället för ett.

Den «frid som övergår allt förstånd» kommer verkligen inte att höras eller upplevas genom din eller din lärares exegetiska förståelse eller långa böneliv, hur berömd du eller din lärare än är. Och ändå är den frid **i vilken allt existerar,**

möjligt att uppnå, men tydligen inte alls genom skenbar mänsklig förståelse.

« Sök frid för att följa den, och allt gott skall komma till er. » (Matt 6:33) Det är Guds rike först. Bestämt och direkt, säger Han det: allt gott skall komma till er. Hör du? Det är vad du alltid har varit ute efter, eller hur? Du har velat allt gott, allt fridfullt, och det finns ingen tvetydighet om hur det kommer till dig om du följer Jesu Kristi instruktioner-om du kommer till mig.

« Ögon har inte sett det, öron har inte hört det, inte heller har det gått in i människans hjärta de saker som är förberedda för dem som älskar lagen. » (1 Kor 2:9) Hur tydligt ska Han säga det? Är det inte helt uppenbart det Han säger? Hur kan någon skapa en kristen lära efter att ha hört detta från Guds mun? Måla in Frälsaren i ett litet hörn?

Ögonen på människor har sedan länge blivit svaga och försöker se det som har förberetts och har äntligen bestämt sig för att det är något osynligt som kommer efter döden. Och ändå, inte nöjd med detta, fortsätter människan att försöka se det nu med sitt förstånd och sina ord. De försöker på ett jordiskt sätt att uppleva några av de underbara saker som hjärtat inte har kunnat känna. Vackra liturgier utvecklas och kyrkoåret konstrueras för att minnas läran och retreaterna flödar året runt. Och så blir allt fel och falskt. Ögon som inte ser.

Det är uppenbart att om du nu inte kan se och höra och uppleva genom mänskliga sinnen och tankar de saker som är förberedda för dig, är det **på grund av deras begränsning, och ändå vet vi att genom dessa sinnen kommer från Anden verifieringen av Herrens närvaro.** « Känn mig och se att en ande inte har kött och blod. »

Genom dessa våra sinnen, för oss så begränsande men för Honom öppna för det omöjliga när vi har barnets form av medvetande, upplever vi Ordet som blivit kött genom Jungfrun. Vi upptäcker att det vi söker, och vad Yeshua talade om, är inte en imaginär himmel där ångformiga kroppar flyter omkring och ägnar sig åt körsång hela dagen lång. Nej det Uppståndna Ordet som blivit kött fungerar praktiskt i världen men är inte av världen. Istället är Ordet en påtaglig och mycket levande och verklighet.

Kommandot från Yeshua är: överskrid både tid och rum ! Absolut, det är för svårt för de mänskliga begränsningarna ! « Ni säger att det är fyra månader till skörden, men jag säger, « Se noga igen ! » (Joh. 4:35) — detta bär med sig ett krav på **den utökade visionen** ! Det är som om ett mycket kraftigt teleskop riktas in i något som är långt bortom vad det

mänskliga sinnet kallar «tid och rum» och som säger att det är så nödvändigt för dig och mig att producera den nämnda skörden.

Vad ska du göra ? Argumentera för eller emot möjligheten att det är så ? Då argumenterar du med Jesu Kristi undervisning och du ställer dig upp vid sidan av denna enkla och tydliga undervisning. Varför skulle du göra något sådant ? Jo, eftersom du tittar ut genom dina begränsade mänskliga sinnen och ditt ännu mer begränsade tankeliv -- och, naturligtvis, vad du inte kan se med dina ögon och hantera med dina händer kommer du inte att acceptera !

Och utöver detta insisterar du säkert på att eftersom du inte kan se eller förstå, är det inte så. Men i nästa andetag kommer du att insistera på att du följer mästaren. En sådan nätt liten mästare det är.

"Följ mig" betyder exakt vad det säger --
"Följ mig !" Du har redan erkänt ditt
nederlag. Du har redan bestämt dig för att
du inte vet varthän du ska eller vad som
kommer att hända härnäst.

"Allt kan hända" är det osäkra, skakiga
mänskliga resonemanget och förståelsen
-- men detta kan omöjligen vara så utifrån
en "oföränderlig Gud och en oföränderlig
perfekt lag"; det enda som förändras är
din mänskliga tro på en sak -- allt annat
förblir i sin eviga ostörda harmoni. Guds
vilja sker vare sig du är säker eller osäker.
Så du kan slappna av.

Det är underbart att överväga den
utvidgning av sinnena som Han
efterfrågar, ja uppmanar oss till,
kapaciteten hos den "nyfödda" idén, som
Helig Ande föder inom oss. Denna
kapacitet att vara som ett barn, att vara
nyfödd börjar där de mänskliga
kapaciteterna slutar. Vår egensinniga

stolhet faller bort, vi kan ingenting själva utföra. Utan detta korrekta perspektiv på sinnen och tanken, kommer du att vara bunden som en slav till att dra alla dina slutsatser. Istället kommer du att se ögat som ser och höra örat som hör -- Jesus är detta ofattliga.

Dessa slutsatser kommer naturligtvis att vara felaktiga om du utövar din dom från vad som endast framträder. Du måste känna dig träffad av den stränga, obevekliga lagen, "Döm inte från det yttre framträdandet, utan döm rättfärdigt."(Joh. 7:24)

"Förundras inte att du måste födas på nytt", annars arbetar du fortfarande under "fyra månader fram till skörden" av mänskligt resonemang. Du kan till och med förgås om du har fyra månader innan skörden kan komma ! Om dina böner utförs av dig i detta begränsade utrymme av mänsklig tid och mänskligt rum, kan

du lätt falla på din mödosamma väg långt innan svaret från Gud nått dig. Till vem ber du ? En gud som finns inom tid och rum? En gud som handhas i kyrkor och samfund? En gud med klerikala bestämmningar?

Tänk på denna fråga: Hur kommer det begränsade mänskliga förnuftet att hantera uttalandet, "Innan de ropar kommer jag att svara; och medan de ännu talar kommer jag att höra."(Jesaja 65:24)

Detta är en fullständig omöjlighet, och du kan enkelt få ihop en grupp teologer som tillsammans bevisar att det är en fullständig orimlig utsaga av Jesaja. Men det enda de bevisar är gränserna för sin egen upplysning. De skildrar fängelset den begränsade människan lever inuti.

Eftersom du inte kan bevisa en sak, argumentera inte för eller emot dess verklighet; det anger bara en status för

din egen utveckling. "Det finns många saker jag inte kunde berätta för dig på grund av din otro." Det finns många saker som du inte kan förstå genom de begränsade mänskliga sinnena och förståndet -- det finns inte tillräcklig kapacitet i dem för att förstå den nya höjden, från vilken Yeshua verkar. Den goda jorden för Hans säd finns i dig men du kan inte förstå det.

"Det skall ske att innan de ropar skall jag svara, medan de ännu talar skall jag höra." (Jesaja 65:24) -- detta behöver något högre än mänskligt resonemang för att få dig att komma i linje med det -- det handlar om en kraft som löser upp tidens och rymdens mirage och mänskliga begränsningar för din skull.

"Se en gång till !" verkar bara vara en justering av ögonlinserna. Just tidselementet i det är så plötsligt och omöjligt. "Vem kan hitta mig genom att

söka mig?" Vad har du i det mänskliga sinnet som kan "söka efter Andens djupa och dolda saker"? Ingenting ! Ingenting annat än fantasins kvalitet, och med den tänker du nog ganska lite i den praktiska vardagen.

Men Jesus underkastade sig dopet av Johannes Döparen. Vad betyder det? Inte att ett nytt mänskligt sakrament skapades för funktionärer i kyrkor för tusentals år framåt med växlande politisk och kulturell makt, sanktionerat av en statlig-kyrklig auktoritet. Nej.

Det betydde att gudomlig inspiration tillät sig att döpas genom mänskligt tänkande och mänsklig längtan. Men i samma ögonblick som denna ceremoni var över, hade den härlighetens balans i livet upprättats. Han var därmed för evigt av med den tanken. Vi ser honom röra sig med inspirationens härliga kraft, fri från

alla mänskliga religiösa förståelser och begär.

När inspirationen från den Allsmäktige har kommit till er, skall den leda er in i alla ting. När ni ser Andens inspiration, som är den nyföddes kvalitet som förflyttar sig in i platsen för manifestation och uttryck genom allt, eftersom den inte känner igen något särskilt tillstånd eller någon begränsning — då kommer ni att veta varför det är nödvändigt för ögonen att öppnas och öronen att inte vara tillslutna, oavsett hur angelägen er yttre fysiska hörsel och seende kan vara i detta ögonblick.

Så som den samlade massan av bevis för sinnenas upplevelser bildar människosläktets liv, så avslöjar bevisen för de andliga sinnena Guds rike här och nu — och när det ena går förlorat i det andra, blir Ordet kött. När den begränsade mänskliga förståelsen och känslan går

förlorad i sin gudomliga motsvarighet, överskrider denna nya kapacitet det mänskliga förnuftet. Det är omöjligt att förstå. Blandningen av det begränsade livet med det universella livet gör att den mörka spegeln försvinner i visionens ljus.

Så småningom går det upp för människan att Guds syfte inte är att demonstrera sanningens kraft, eller någon läras makt. Tanken att människan ska studerar skrifter om Gud för att kunna göra något som hans medmänniska inte kan göra, måste falla bort och försvinna för dig — till förmån för den medvetna insikten att du smälter samman till Guds natur i Yeshuas närvaro. Just denna kärlekens förening och sammanläggning gör att det som människan kallar mirakel egentligen är den ständigt närvarande manifestationen.

Slutet och det ultimata i detta sökande efter Gud är då inte, som tusentals hade

tänkt, att hitta ett sätt att göra bröd av stenar eller göra konstiga och märkliga saker — kort sagt, att utföra mirakel — utan det är för att frigöra Guds sanna natur till denna manifestation. Om handlingen som håller på att äga rum genom den inte är naturlig, eftersom den är Guds handling, så är det en falsk mänsklig tro som försöker få sig att känna sig som något.

« Och den som i mitt namn tar emot ett sådant barn tar emot mig. » (Mark 9:37)
Om barnet kan komma in i riket, så kan du. Eller kan du inte? Kanske är ditt intellekt så stort att du måste le inför barnets och Jesu enkelhet, och så ler du tills du slutar le och det är slutet på alltihop.

Inte heller är självförstärkning eller självförverkligande det verkliga slutet på denna sökning efter Guds ljus och vilja . Den som söker kraften så att han kan bli

känd inför andra att göra många goda och heliga handlingar, begår ett misstag. Han begränsar Gud och försöker placera ett personligt varumärke på det oändliga.

Vi gör inte goda gärningar av någon annan anledning än att vi inte kan göra annat. Blåbärrisets natur är att producera blåbär, och Guds natur är att vara Gud. Och att vara Gud är vad människan kallar övernaturlig och mirakulös, men det är bara naturligt och sant för Gud. Ingen Guds lag är åsidosatt när ett mirakel äger rum, utan naturen har äntligen överskuggat ett mänskligt medvetande med en sådan gudomligt ljusflöde att den har kommit igenom det mörka spegelglaset. Denna åtgärd har neutraliserat det som kallas problem, problemet har bara varit en produkt av den mänskliga upplevelsens begränsade sinnen.

« Om ni ber om något i mitt namn skall jag göra det. » (Joh. 14:14) När du planterar björnbärsbusken och vattnar den, så ber du den i björnbärsbuskens namn att producera björnbär — vad mer kan den göra? Och hur naturligt det fungerar när den gör det ! Det är det ultimata slutet eller syftet med dess existens.

Och så, när du frågar något i Jesu Kristi namn eller natur, är den handling som äger rum bara uttrycket för Hans gudomliga natur, och det kommer att bli enkelt, härligt trosliv. Du är som ett barn, du litar till fullo på att Han låter det ske som ska ske. Först när du kommer i linje med detta trosliv kan du någonsin börja hoppas att « följa Mig » in i himlen, här och nu manifesterad. Om det inte är naturligt, enkelt och utan ansträngning, kan det inte ske ofta, för det kommer då att vara märkvärdigt och övernaturligt, ett religiöst människoverk.

Det vi konstruerar som det övernaturliga och heliga, är det som händer, en eller några gånger i livet för det begränsade mänskliga tänkandet och upplevandet. För ett ögonblick är de smala gränserna för upplevelsen av sig själv lite avslappnade och har släppt igenom Andens kraft en kort stund. Resten av sitt liv försöker människan få det att hända igen. Men eftersom du inte kan stå inför en björnbärsbuske och kräva att den producerar fram ett viss mängd björnbär på ditt kommando, kan du inte heller begära fram Guds naturliga handling — i båda fallen bygger det mänskliga sinnet omöjlighetens mur framför Guds kärleksfulla ansikte.

Det är samma sak som att översätta aktivitetens stress och upphetsning till « nu är jag lycklig och upplever saker! » Denna upplevelsestress kallas i vårt moderna samhälle « nyfikenhet och

äventyrslusta » och tröttar ut både kroppen, själen och anden — eftersom det mänskliga sinnet bara slåss med väggarna i fängelset sitt. När abstinensen och tristessen kommer hetsar man vidare till "ännu häftigare upplevelser" och "den ultimata resan". Först när någon blir fysiskt sjuk måste man lugna ner sig och acceptera tristessen och kanske hitta någon annan väg ut ur fängelset. Gud kan få en chans.

« Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte: Guds rike tillhör sådana som de. Sannerligen, den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig dit in. »

Vi börja förstå varför Yeshua säger så. Barnet kan ha sin jultomte levande i sitt liv eftersom barnet kan överskrida sitt mänskliga resonemang tillräckligt för att tro på det som ingen har sett och som genom varje väg av mänskligt tänkande

är omöjligt. Så fungerar levande tro. Barnet ber jultomten om presenter, det är äkta bön. Vi ber Yeshua om evigt liv. Vi har tro och det omöjliga blir sant. Det finns en naturlig barriär för den enbart skentroende: egentligen kan han inte tro, men skulle gärna vilja. "Den som hör till sanningen hör min röst". (Joh. 18:37)

Men de som är världsligt kloka och skakar på huvudet? Domen är hård och definitivt skisserad. « Sannerligen, den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig dit in... » Allt mänskligt och logiskt resonemang är avsatt, detroniserat, och har kollapsat i detta uttalande av Yeshua. Det gudomliga inspirationsflödet bär oss in i närvaron av den evige Fadern och den eviga julgranen står lysande mitt i livets Trädgård.

Det är alltså underbart, den Nya Dagen som till och med redan nu bryter in med sin sol över din livshorisont.

4.

Men ditt förflutna då? Tror du man måste bära med sig det som tidigare hänt, såsom alla världens visa säger? Eller misstänker du redan att det också hör till fängelset attiraljer, olika intressant former av fängsel, bojor och kedjor? Bär du fortfarande med dig saker du redan övervunnit och demonstrationer av fantasier du hade?

Om nu Gud kräver det förflutna av dig för att förinta det som skenbara bojor och befria dig, frihalsa dig, ska du då äntligen se till att gå genom glömskans vatten? När ska du låta det döda förflutna begrava sitt döda förflutna?

När du har känt det ständiga givandet av Jesu Kristi medvetande inom dig, den ursprungliga kommunionen av livets bröd, « panem nostrum substantialem » , finns det så många saker som ska avslöjas för dig, att du inte har tid att ställa upp dina små personhistoriska demonstrationer av vad du gjort i en liten rad, och brodera dem med detaljer om det onda -- för att visa hur stark den kraft var som använde dig i det ögonblicket, kanske för att förhärliga den lilla mänskliga förståelsen.

Jag har mycket att berätta - Ja ! till och med de saker som inte kunde berättas för dig i Jerusalem på grund av din otro. Men denna mystiska egenskap som kallas «tro» — vad är det? Du vet att det inte är trovärdighet. För vem avgör vad som är värdigt att tro? Du vet att det inte är mänsklig förståelse. Kan människor förstå Kristus? För tro är snarare **en medvetenhet om den Inspirerade**

närvaron, som lever här, som lever där och som lever överallt. Denna tro har kommit till dig, och när du är redo kommer du att kunna läsa och höra vad "skrifterna har att säga till kyrkorna."

Om du emellertid fortfarande är bekymrad över det förflutna som övervanns och dominerades av ondskan, tristessen och upplevelsestressen -- ja då tror du fortfarande på dess hypnotiska verklighet. Men vänd dig till Kristus om och om igen och den ständigt strömmande floden av manifestationer kommer plötsligt att avta.

Gud kräver av dig allt det förflutna. « Ge mig allt du har! » tycks Han befälla. « De tidigare minnena har gått bort; de kommer du inte att komma ihåg längre, de kommer inte i åtanke längre. Nu tar vi även de senare minnena. Ge mig allt du har ! »

I minnesarkiven ligger en armé av föreställningar som stärker onda antaganden i nutiden. Att komma ihåg dem och gå över och studera alla dess onda mönster kommer så småningom att få dem att återta makten över det nuvarande livets uttryck och dagliga manifestation.

Många människor lider, men ofta inte av själva olyckan, utan minnet av den; inte av synden som begicks, utan av minnet av den, inte av försyndelse och äktenskapsbrott utan av minnet och fantasin kring det som hände -- med hela sin härd av fördömelse och förbannelse.

"Lös mig från dessa minnen, låt mig släppa det" - "...kast alla era beymmer på honom, ty han sörjer för er" (1 Pet 5:7) -- befria dig från minnet av det du passerade genom, minnet om ondska, bortat i oss från barndomen, vilket får oss att reagera

så misstänksamt mot världen och så lätt bli kränkta.

När du flyttar in i den nya herrgården ("i min Fars boning -- medvetande -- finns många rum") kommer du från ett liv under tidigare lagar, tidigare minnen och övertygelser, det förkristna livet. Du har nu inte längre din grund på domar och förbannelser från denna ondska.

"Se, jag gör allting nytt" -- och så är grunden för den rättfärdiga domen också ny. Men varifrån kommer det onda -- om det inte är verkligt? Tusentals gånger uppstår frågan.

Låt oss ta det enkelt. Varje gång du är störd av onskans ursprung, kan du egentligen se att se att den ligger i "Döm inte så blir ni inte dömda." Att döma utifrån det som tycks vara för handen materialiserar domen många gånger. Du ger domen kraft i ditt eget omdöme. Du

får andra människor att reagera på dig med all kraft av din egen rädsla och de tror på den.

Det är som att kasta en gummiboll mot en slät stenmur -- den återvänder till dig med all kraft som du kastar den från dig. Men samtidigt kan samma person eller situation vara god och behaglig för en annan. Du står alltså mitt i ditt eget medvetande -- och hela omvärlden är bara en självdelning och självbespeglning av dig.

När du börjar något förstå att Guds tempel är i människor, kommer du att se att templen, manifestationerna, är till för att reflektera tillbaka till dig tillståndet för ditt eget medvetande, i form av många olika speglar.

Ljuset behöver aldrig vara i spegeln, men på föremålet framför spegeln, och så, med återreflektionen, till något tillstånd av

medvetande. Vad som än är i ditt medvetandetillstånd : när det tänds av ditt medvetna tänkande, kommer det att plockas upp av en eller tusen eller tio tusen andra speglar universum. Tusen "tempel" kommer att ropa från taket vad du har funnit vara sant i ditt hjärtas hemlighet -- oavsett om det är bra, dåligt eller likgiltigt.

Därför är det dumt att spendera mer tid på att försöka byta speglar, eller byta templens utsidor. För de står redo och villiga att reflektera eller ge tillbaka den exakta reproduktionen av dina egna tillstånd.

Scenskräck, rädsla etc., är en multiplikation av tanken på rädsla. Plötsligt när du kommer framför tusen speglar i salongen, multipliceras din tanke med tusen, och du ser en publik redo att förstöra dig. Du tittar på den enkla lilla

tanken på rädsla förstörad och bevitnad av tusen eller tio tusen.

Det är sant, då, att den enda platsen för korrigerande är inom vårt medvetande och när Jesus bad dig att "ta uppmärksamheten bort från framträdanden" bad han dig inte att dölja dina ögon, men att se värdelösheten i att försöka ändra något på utsidan som upprätthölls och hålls på plats av något på insidan.

Vi blundar inte för det onda som tidigare pågått, med tanken på att bli av med det, men vi tar vår uppmärksamhet bort från den förmodade punkten av makt eller projektion och placerar den på den verkliga platsen för makt, Yeshua HaMaschiach. "Du är vad du ser att du är" har tolkats så att om du föreställer dig att du är något du inte är, kommer det att ske. Men i verkligheten uppmärksammar det dig på det faktum att det du ser i ditt

yttre uttryck, är tillståndet för ditt förkroppsligade medvetande.

Det borde inte vara nedslående att komma ansikte mot ansikte med detta ganska häpnadsväckande faktum. Det borde stimulera dig att veta att du äntligen har hittat platsen för attacken.

"En mans kött är en annan mans gift " och "som en man tänker "(tanken är utstrålningen av ett medvetandetillstånd)" så är han."

Dessa är sanna och rättvisa uttalanden. När man förstår vad som gör köttet och giftet, och vad som orsakar tänkandet, kommer hela processen att vändas.

Mina tankar kommer inte vid något tillfälle att förändra mitt medvetandetillstånd; de utgår från det. De utgår från den sanning eller brist på

sanning jag har i mitt sinne angående ett visst objekt eller en viss situation.

Jag kan inte ändra någon människa på utsidan, utom ytligt, men jag kan helt beröra henne eller honom så långt som hans relationer och reaktioner berör mig. Jag kan inte när som helst kontrollera eller få en annan att följa mitt bud, inte heller kan jag blanda mig på något sätt i hennes eller hans privatliv, men jag kan kontrollera hennes eller hans reaktioner på mig i den utsträckning de är harmoniska och glada istället för fyllda med de falska saker som världen eller någon annan hävdar för henne eller honom.

När människan börjar förstå Närvaron inom sig söker hon inte efter någon annan — hon vet att det är Han, Kristus, som ska komma. Hon vet definitivt att utsidan bara är objektiviseringen av insidan, och att hon, oavsett om hon

plötsligt kan ändra det eller inte, åtminstone har nått makten som skänks av Hans Närvaro.

Den stora och dominerande mängden rädsla och oro som skapas av minne och personlig historia i ditt skenbara liv, kan verka så verklig, objektiv och sann att den är oundviklig. Men det är genom denna kristallisering av medvetet tänkande som Yeshua HaMaschiach förde in i inkarnationen Yeshua i världen och fick honom att göra det som inte ska vara möjligt att göra. Han befriade det Omöjliga och gav det till skapelsen.

Jesus visste att Han av sig själv inte kunde göra någonting, och sedan visste Han att Han kunde, genom Faderns gudomliga natur som är inneboende i varje människa, göra allt. Han försökte inte fly inkarnationen Jesus, utan visste att denna Jesus var uttrycksmedlet för den

gudomliga naturen - « Han som skulle komma ».

Jesus stod inför samma situation som alla står, också du, samma situation i en eller annan form — du är inte tillräcklig för den livsuppgift som konfronterar dig och det finns gott om bevis för att du inte kan göra det som behövs. Då hör vi budet: « Var perfekta såsom er Fader i himlen är det » (Matt. 5:48) Detta framträder endast när du låtit minne och personhistoria dö på korset med Yeshua. Då stämmer bönen « Non sum dignus Domine, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo et sanabitur anima mea. »

Jesus visste genast att han inte "letade efter en annan"; han visste att "det här är Han som skulle komma" och det var tillräckligt för att tala alla språk, alla tungomål och med den visdom som hittills överträffade människans svaga

försök att sätta in den visdomen på det rena inspirationsplanet. Han flydde inte från sig själv, Han fann Sig Självt.

Så länge du tror på något eller någon med ett avstånd från dig själv kommer du att fortsätta att överföra och förlora energin och uttrycket för ditt liv till någon annan varelse. Det kan vara någon annan folklig eller andlig rörelse eller enhet, någon mästare eller ledare eller din make eller maka. När du har hittat det Mig som är Yeshua, kommer du att agera i enlighet med den gudomliga Vilja och Lag som reglerar detta Mig.

Om ditt sinne vilar kvar i Mig, denna «sabbatsvila för Guds folk» (Heb. 4:9) är det ingen fråga om begränsningarna i det lilla jaget längre. Du får vila dig från dina gärningar, liksom Gud vilade från sina den sjunde dagen. Ingenting står i vägen för det härliga uttrycket för ditt Gud-jag i Mig, och du behöver inte tro på någon

hjälp utifrån eller på något behov som skulle behöva tillfredsställas utifrån.

När du vet att det inte finns något « utanför dig » som vare sig hjälper eller skadar dig, eftersom hela Guds vilja och kraft ligger inom som stilla medvetande, vilande i Mig, då har du kommit till den kontakt med Fadern som Yeshua gav åt oss för evigt.

« Jag och min Far är en och samma — min Far [den universella närvaron] är större än jag ». (Joh. 10:29)

Och ändå måste detta uttryckas genom det personliga kallandet från Gud. « Kalla på Mig och jag kommer att svara ». « Jag kommer att vandra i dig och prata i dig ». « Du behöver bara öppna din mun och jag kommer att leverera orden » — alla dessa och tusen andra sanningar väntar på ditt erkännande.

« Kom nära Mig! » — börja känna igen gudomen inombords och förstora Herren och se begränsningarna i det lilla jaget absorberat i gudomen. Sluta leta efter något utanför dig själv och se vad detta härliga erkännande av « **det här är Han som ska komma — Maranatha !** » kommer att göra för dig på daglig basis.

« Yeshua blev smord av Gud med helig ande och kraft... Gud var med honom » (Apg 10:38) — samma substans, kraft och ande. När du upptäcker denna underbara sanning och omsätter den fridfullt i praktiken, vilken nytta gör du för någon yttre kyrka, rörelse, sammanhang eller mästare, som använder din kropp som reklampelare eller en megafon? Om du bara ska vara ett yttre instrument för någon annans kraft, när kommer då ditt eget härliga liv i Mig till uttryck? Hur ska du någonsin att få möjlighet att ta fram de dolda sakerna, gåvan som finns inom

dig, skänkt genom Yeshuas död och uppståndelse?

Att höja sig över all denna melodramatiska tro och inse den tidlösa och omedelbara Närvaron av Faderns Vilja och Sonens Namn, gör allt möjligt för dig — det tar inte något från det som är evigt sant och berövar dig inte på något sätt den ljuva gemenskapen med Guds kraft i vilken form den än kommer till dig — men det väcker dig till de nuvarande möjligheterna att vara dig själv.

«Jag vill besjunga din himmelska prakt med ett barns, ett dibarns mun...» (Ps. 8:2)
Ut ur munnen på barn får vi höra sanningen. Varför? Eftersom de inte har minne, ingen historia, ingen skenbar jämförelse med andra, inga åsikter och domar byggda på yttre skenbara framträdanden och manifestationer, men påverkas direkt från den rena strömmen

av Guds medvetande, ännu inte förorenad av människans visdom. "Då ska detta ske: Innan de ropar svara jag dem, medan de ännu talar bönhör jag dem. Vargen och lammet betar tillsammans och ingenstans på mitt heliga berg sker något ont eller vrångt..."(Jes. 65:25)

Den uppväckta Anden i oss som inte letar efter en annan eller något annat, av vad slag det än är i tid och rum, utan har börjat erkänna sin egen gudomlighet i Yeshuas Namn, ska se belöningen för detta erkännande istället för den bittra skörden av tårar som han så länge har haft genom förnekandet av Mig.

"Om du förnekar mig skall jag också förneka dig inför min Fader." (Matt. 10:33) Så är det. För om du fortsätter att överföra din energi, ja spilla ut din begränsade makt, till en yttre skenbar omständighet och därmed också erkänna krafter utanför Mig, behöver Jag bevisa

för dig att detta förnekande är fruktbart, det får konsekvenser ! Du kommer frambringa den heliga skörden av distraktion, oro, rädsla, desperation, vrede och ångest, som du ständigt söker behandling för och försöker bli fri på diverse yttre sätt. För du behöver åtgärda det onda, det är vad du tror. **Det är just meningen med de onda skenbara manifestationerna. De är menade att vara onda.** Och motstå inte det onda säger Herren.

När du inte hittar ett rimligt sätt att få bort det onda som ständigt uppträder inom dig, kommer du att tillskriva andra yttre eller inre det onda, t ex den människa du lever med, din familj, folk du möter, andra personer som är onda, andra sociala rörelser, fiender förkroppsligade eller okroppsliga, onda kulturer och rörelser. Sociala medier är fulla av dem, bara att välja. Eller du kommer att ge det onda ett namn, en diagnos, och detta

ursäktar ditt misslyckande med att leva i Gud genom det faktum att någon diagnos är «ond mot dig», direkt eller indirekt. Eller kanske att en person med en annan ond tro ber för att förgöra dig, den svarta magin.

Jag har ofta sett människor rusa omkring för att uttala förbannelser och berätta om onda saker som skulle hända med människor som inte prenumererar på deras personliga läror. Ibland skapar de rädsla hos andra, när de själva inte kan ta fram tillräckligt med substans för att lyckas få andra att förstå deras synpunkter.

Vakna, du som sover ! Nästa gång ljusets budbärare närmar sig, Lucifer, som kommer med rädslans tankar ägnade åt förbannelser åt dig, för dig att använda mot lämpliga objekt och offer i din omgivning, nästa gång han närmar sig dig med en söt lockande djävulsk sanning,

värd att hata någon eller något för — sätt honom i tvångströja. Se över honom noga och medvetet; jag tror att du kommer att hitta många tecken som indikerar hans fullständiga brist på livsförmåga, en oförmåga att ge dig ens de mest nödvändiga sakerna i livet.

Vakna-uppstå från denna döda tro. « Inte det som kommer utifrån in i människan orenar henne, men det som kommer ut ur hennes hjärta, » säger Yeshua. (Mark 7:15) Det är inte något som sägs till dig, som kan skada dig men vad du gör med det i ditt inre medvetande gör dig oren. Det kan gå in en sak och komma ut en helt annan. Se noga efter !

Var stilla och redo i Kristusmedvetandet — erkännandet av ditt sanna jag. Där är du inte ute och letar efter någon annan — Han kommer till uttryck när du känner igen din egen gudomlighet genom Honom.

«Guds tempel är i människan» ; du kommer att börja se hur förkroppsligandet, inkarnationen av Gud — kallad människan — 22 miljarder former och utseenden, väntar redo och villig att samarbeta i ditt liv när du känner igen Gudomligheten inom dig. Som en miljon mottagningsstationer ser vi Guds "tempel" på jorden. När livet vårt opereras helt inom Kristi medvetande, och hanteras med Hans integritet och gudomliga medvetande, är «templet» på rätt plats. Guds Ord förvandlas till liv.

Människan börjar se att den heliga saken måste utföras perfekt inombords av Hans närvaro och manifestationen i den kroppsliga vardagen kommer att ta hand om sig själv. De skenbara yttre framträdandena och växlingarna rullar på av sig själv. Det spelar ingen roll vad manifestationen blir så länge som bönens ropande av Hans Namn utgör den inre

sändningens — integriteten i Namnet håller kursen åt oss, utan all ansträngning.

« Gå in i din kammare och fråga Fadern ». « Det som du berättar för Fadern i det fördolda » — utan att döma eller bedöma något eller någon, utan att söka, förvänta sig, bara observera vad manifestationen kommer att bli. I det fördolda: « Han uppenbarar det djupt fördolda, Han vet vad som finns i mörkret, hos Honom bor ljuset. » (Dan. 2:22)

Och Yeshua säger: « ...bara be din Fader i det fördolda. Då skall din fader som ser i det fördolda, belöna dig. » Det här är en så vacker bokstavlig sak när man en gång lär sig att det gör livet till en oändlig glädje, full av överraskningar och uppenbarelser.

Den härliga känslan av gudomlig integritet i Messias tillämpas på insidan, det egna medvetandet, efter att ha

passerat platsen där du undrar om den skenbara manifestationen kommer att kunna hitta dig eller inte. Med den automatiska kraften kan ingenting komma undan sin rätta plats. Rädslan och spekulationerna om resultaten försvinner helt och hållet av den integritet som finns i Guds liv inom oss.

Sanningsförklaringar blir bestämda lagar. «Vad jag säger er i mörkret, det skall ni säga i dagsljuset, och vad jag viskar i ert öra, det skall ni ropa ut från taken.» (Matt. 10:27) — detta är inte mer spekulativt om något som ska bevisas; det är ett uttalande om något som definitivt äger rum, här och nu, helt utanför människans visdom eller kunskap eller något som han kan tänkas i termer av för eller emot. Det är underbart.

«Guds tempel är människan» — templet är redan i manifestation, och därför behöver du inte oroa dig för att inte

komma till uttryck. "Jag går före dig och förbereder vägen" är som det ohörbara trådlösa meddelandet som går ut på natten, genom orkanen av framträdanden, och att hitta mottagningstemplet redo att plocka upp och sätta i manifestation substansen i din "hemlighet." Det är underbart.

« Frukta inte, Gud kan ingen lura » brukade hållas som ett Damokles svärd över huvudet på en skakande, darrande syndare. Plötsligt, med Yeshuas liv som oss, tas vi ut ur denna mörka, fruktansvärda undervisning (som fortfarande lever i predikstolarna och arenorna) och kastas in i härligt Gudsuttryck. Människans lilla intellekt kan inte förstå maktens eviga rättvisa och manifestationen av detsamma.

« Mina tankar är inte era tankar och era vägar är inte mina vägar, säger HERREN. Nej, så mycket som himlen är högre än

jorden, så mycket är mina vägar högre.» (Jes. 55: 8-9) Detta slår en gång för alltid ut vilka argument som helst om "hur", "varför", "när" och "var." Den gudomliga viljans ström kommer att ta hand om det som en kraftfull vårflod som drar med sig all bråte längs stränderna. I motsats till alla yttre framträdanden — bråten — uttrycker Sig denna kraft sig så att du har inte förlorat något. För det du har gjort på den hemliga platsen, antingen bra, dåligt eller likgiltigt är allt bortsköljt. Det är underbart.

Om vägen fylls med beväpnade ryttare och vagnar och infernaliska krigsmaskiner — en parallell till ökenfädernas krig med demoner som anfaller — svävar ändå en ny och härlig känsla av förtroende över hela medvetandet ditt. "Gud är medveten om sina egna» när verkets integritet bevaras inom dig genom Namnet; när operatören vid sändningsnyckeln släpper ut det och låter det gå ut i människans

förvirring och intellekt, kommer han att se det återvända fraktat med substans. Det är underbart.

« Gud kan ingen inte lura » — ingenting som du gör inombords är längre beroende av situationen utanför. Du står inte längre under lagen; du är i Anden, och därför går du på Andens väg istället för människans väg. Det är därför Herren Yeshua säger: « Tro inte att jag har kommit med fred till jorden. Jag har inte kommit med fred utan med svärd. Ty jag har kommit för att ställa en man mot hans far, en dotter mot hennes mor, en sonhustru mot hennes svärmor, och mannens husfolk skall bli hans fiender. » (Matt. 10:35 ff) Detta gudomliga « ställa emot », som naturligtvis inkluderar make och maka, betyder att upplösa den skenbara manifestationen, låta kraften gå ur den och vara med Honom i det underbara Omöjliga.

Kärlek i Yeshuas mening är att vända sig aktivt till det naturliga undret som alltid äger rum genom Honom och därmed välja bort, ställa sig emot, den ständigt begränsande och fångslande romantiska kärleken på jorden:

« Den som älskar far eller mor mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig, och den som älskar son eller dotter mer än mig, han är inte värd att tillhöra mig. » Vad är det att vara värd att tillhöra Honom? Jo när man kommer gående längs Andens väg, drar sig den skenbara manifestationen spontant tillbaka, tappar luften och försvinner och kvar är Anden levande i en kropp och en form. Varför behöver du kalla den formen «jag»?

« Om jag lyfts upp skall jag dra alla människor till mig. » Det är underbart, Guds vilja par excellence. « Låt inte bedra er, Gud lurar man inte: vad man sår får man också skörda. Den som sår i sitt kött

skall skörda förgängelse ur köttet, men den som sår i anden skall skörda evigt liv ur anden..» (Gal. 6:7) Den som sår i köttet slåss mot de skenbara framträdandena och låtsas samtidigt vilja bli fri dem. Gör inte motstånd mot det onda, säger Yeshua. Annars blir det en ond cirkel i människors elände.

Ingenting som tillhör dig genom Honom kan på något sätt undkomma dig. Din jobbiga förvirring med den skenbara manifestationen är egentligen endast den gudomliga vårdslösheten, den gudomliga leende likgiltigheten hos Anden som rör sig efter sin egen väg, som vinden i träden som Yeshua säger, och ständigt bryter varje mönster av den mänskliga tanken. «Vinden blåser vart den vill, och du hör den blåsa, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som har fötts av anden.» (Joh. 3:8) Fira alltså den förvirring som de skenbara

framträdandena ställer till med, det är ju endast Hans vilja som suveränt sker i gudomlig likgiltighet. Varför måste du fastna i att det är så? Lovad vare Han ! Följ Mig, ropar han till dig.

« Se, jag är HERREN, allt köotts Gud; är något för svårt för mig? »

Hur svarar du på det? Du läser den här raden. Jag sa « se! » Vad är det att se?

Detta seende överskrider det begränsade, ynkliga mänskliga tänkandet; det står i ett strålande ljus av uppenbarelse; det « ser » Guds härliga närvaro bredvid vilken det inte finns någon kraft — inte någon.

« Jag är HERREN, allt köotts Gud » - av all manifestation. (Allt kött skall se det tillsammans.) Jag sa inte några utan **allt** kött — all manifestation. Det betyder all värld, all mänsklig dramatik och förvirring.

Har du kunnat svara ja på allt detta?

Du läser den här raden. Är JAG ÄR alltings Gud? Eller har du en annan ondskans Gud gömd i ditt universum som får dig att säga, «Ja, jag vet, Gud är alltings Gud.... men om... och kanske...?» Vad gömmer du dig för? Är du naken? Vem sa att du var naken? Kom ut ur dessa spökformer av forntida historia och var fri. Är Gud **allt** köotts Gud? Eller har du en annan? Varför behålla skenbara framträdanden som om de hade någon betydelse? De var ju endast spökformer.

«Finns det något för svårt för Mig?» skulle Yeshua kunna fråga oss. Är din eller min situation eller tillstånd eller fixerad tro för svår för Honom att smälta som vax i en ugn innan Han kommer och dömer hela världen? Om jag sätter mitt svåra äktenskapsproblem framför Ditt ansikte Herre, får jag bara se hur det sjunker ner i gudomlig glömska inför Närvaron. Så underbart enkelt. Oavsett

hur fixerad jag är, hur fixerat och stelnat mitt äktenskapsproblem än har blivit, får jag se det smälta bort inför detta erkännande av Närvaron.

Älskade! säger Gud, ditt problem, din emotionella hunger, oavsett vad det är, hur länge det har pågått, vilken lavin av vittnesbörd som än har stelnat i minnet kring problemet, kommer det nu in i belysningen från denna härliga Närvaro. Ingenting är svårt för denna Andens närvaro, eftersom det inte fungerar från «materielagens förbannelse»; det arbetar genom Anden som är fri från de tunga lagarna som skapas av tron på dualitet.

Allt detta underbara frigörande kommer genom att följa Yeshua och ständigt be Hans uttalade och alltid okända Namn, det är den uppenbarelse Han talar till oss genom. När Han gav Sig till dig, gav dig Jesus-Kristus-naturen, gav han dig också

en « Sesam öppna dig ! » till kungens skatter. Det är underbart.

« Är det han som ska komma, eller letar vi efter en annan? » Så har generation efter generation frågat. Frågar också du? Eller vet du svaret ? « Men nu har Kristus trätt fram som överstepräst för det goda som skall komma. Han har gått genom det större och fullkomligare tält som inte är gjort av människohand, det vill säga inte tillhör denna världen. » (Heb. 9:11-12) Där ser du, detta tillhör inte de skenbara framträdandena i denna världen och Han har verkligen kommit.

Och med sitt eget blod, inte med blod av bockar, kalvar, eller lamm, har Han en gång för alla trätt in i helgedomen och vunnit befrielse åt oss för evigt. Letar du efter en mästare att följa som kan göra ditt arbete för dig och kanske använda din kropp som en megafon, eller vill du att Jesu röst — alltså Kristi natur ska uttrycka

Sig genom dig, prata i dig och gå i dig och frigöra Sitt eget härliga och lysande uttryck i universum? Med andra ord: Är det han som ska komma, eller letar vi efter en annan? Börjar du känna igen gudomligheten i din Kristus-Jesus-natur så att du kan säga med Paulus: «Men när Kristus träder fram, han som är ert liv, då skall också ni träda fram i härlighet tillsammans med honom.» Vill du bli upptagen med Faderns verk, eller är du fortfarande i den skenbara världens labyrinter?

Det kan inte handla om «Faderns arbete» om du inte är säker på **var kraften är** och **vad kraften är** — du vet då inte ens vad Faderns arbete är och tror kanske att ditt uttryck beror på något yttre, ett eller annat på utsidan istället för den verkliga integriteten inom dig. Det är sant att när denna integritet finns på insidan, kan någon eller något användas som ett sorts tempel för att hjälpa andra människor och

hjälpa till att föra ut hemligheten i Gud — men en yttre tjänst är aldrig avsedd att utföra Guds verksamhet. Endast Gud utför den.

Om du lever som din Fars verksamhet är det ingen tvekan om att du kommer att få uttrycka dig, vare sig det är att gräva ett dike eller skriva poesi — ingenting kan eller kommer att blockera «det sätt du inte vet om». Anden ger dig hela uttrycket för du kan inte själv hitta det eller hantera det, varken mentalt eller fysiskt. Du går Kristi väg, inte din egen.

Omedelbart är jag på andra sidan sjön, eller jag är i folkmassan, eller jag är där du inte hittar mig. Det är underbart när du ser vad det är att gå Guds väg och sluta oroa dig för den skenbara manifestationen. Du är ingenstans och lite varstans på samma gång. Nu vet du att «detta är Han som skall komma» - att Yeshua är den natur som bär upp Guds

rike på sina axlar. Där saknar alla små syndaprassel och onda krafter, förbannelser, skadliga missbruk, något som helst intresse. Dessa skuggor ska inte hanteras — de får inte ens värdigheten av något som behöver hantering.

Denna gudomliga likgiltighet är inte det lata, tröga mänskliga sinnets slapphet, utan den balanserade uppmärksamheten på dig i Faderns ljus. Ljuset lyser alltid på första person i presens. Det är underbart, detta som lever i ditt medvetande — denna plötsliga upptäckt av himmelriket här och nu, mitt i helvetet av minnen, färska och gamla från förr.

"Gud kräver in det förflutna" ; du lämnar Sodom och Gomorra — byggt på mänsklig undervisning, mänsklig sekulär eller religiös och kyrklig tro och mänskligt intellekt, mänskligas livsöden och dramatiseringar i fängelset. Och du kommer ut på det gudomliga höglandets

uttryck och manifestation. Gåvan gömd inom dig börjar frigöra dig från ditt fängelse av misstro och driver dig in i Yeshuas manifestation. Detta sker obehindrat av alla farhågor från det förflutna som driver omkring i fängelseförståndet.

Det sägs att mysterierna ska försvinna som vattnet under en bro. Denna övergång sker inför dina ögon när du har upptäckt gudomligheten i Yeshua-naturen inom dig och självuppståndelsen äntligen börjar.

Din tidigare förmåga att skapa den fåfänga livschimären ut ur föreställningars och tankars brokiga tygstycke, har absorberats i ett solklart «döm inte utifrån skenbara framträdanden» och frigör sig som himlen här och nu, som Jesus så ofta talade om. Evigt hänvisar Han till det inre tillståndet för himlen. Det är märkligt att

vi har försökt den omvända processen för att få himlen till stånd.

Seendet som är så viktigt för alla manifestationer, kan bara göras när det ytliga yttre utseendet har tagits bort tillräckligt länge för att låta den nya bilden ta form och form.

Du reser genom himlen, men genom det mörka spegelglaset, mörkt av det mänskliga medvetna tänkandet. Detta tänkande kan vara ett sådant brinnande helvete, att det lilla nöjet med enstaka ögonblick av skenbar falsk överlevnad från dess lågor knappast är värt all möda.

Du kan, och så småningom kommer att, upptäcka Mig mitt i detta inferno av medvetet mänskligt tänkande, och det kommer att vara slutet på all denna fula manifestation. När lågorna har sjunkit ner, hittar du ingenting förstört på hela mitt heliga berg. Ingen skada skedd.

Du kan inte se det som du inte känner igen inom dig själv, varken bra, dåligt eller likgiltigt. Och så vet du nu ganska bra vad som händer i ditt eget medvetande utifrån de bilder du ser på utsidan.

Om du vet --"då vet du också att du redan har det du bett om" --(1 Joh 5:15) och detta är en bitter medicin att svälja, eftersom du kan vara så värdig, så helig, och så sann, men därifrån kommer inte vetandet, endast därifrån källan så att du känner igen det i ditt medvetande. Det kan inte komma från någon annan källa. Det borde vara uppmuntrande att äntligen ha hittat angreppspunkten, vet var källan är¹.

«Vad tror ni om Kristus?» Ärligt talat, vad tycker du om Jesu gudomlighet inom dig? För mycket «ny skapelse»? (2 Kor 5:17) Svara mig. «Kom, låt oss resonera tillsammans.» (Jes 1:18) Var står du?

Finns det något som kallas ditt personliga problem som du inte har någon kontroll över som är starkare och kraftfullare än den underbare Kristus? «Vad tror ni om Kristus?» Det gör ingen skillnad vad någon annan tycker — vad tycker du om allt?

Börjar du inse att det manifesta universum är en självdelning av ditt eget medvetande, och att det ger tillbaka till dig bara vad du hittar där. Är det inte naturligt för en läkare att se sjuka människor, och en musiker att se musiker och deras musik och så vidare och kan inte dessa också tvinnas med tusen andra tankar, så att även om doktorn ser sjukdom, kan han också se misslyckanden av personlig karaktär och inte ha några patienter, medan han är mitt i en sjuk värld, och en musiker vara fullständigt översvämmad av musik och ändå svälta i sin önskan att skapa ett personligt uttryck genom musiken?

Alla dessa centrala övertygelser kan hängas upp på väggen med tusentals parasitiska övertygelser av mer eller mindre makt. Medvetandet avger i form av erkännanden och värdeomdömen ett ämne som får manifestationen att ta på sig vissa reaktioner som bildar "händelser och dramman i världen".

Det sägs finnas ett upas-träd i tropikerna som andas ut en giftånga av sådan styrka att små fåglar och insekter dör genom att lukta på den. Oavsett om detta är sant eller inte, visar illustrationen hur det blir när föreställningarna och inspirationen kommer nära medvetandet och tron på ondskan, medvetandet som är hypnotiserat av tro, och som misslyckas eller upphör att manifesteras.

Har du någonsin träffat på en mentalitet som är absolut steril inför varje erbjudande, förslag, bön eller förändring

för att få hjälp ? Dess enorma framgång på den negativa sidan bör vara en härlig och spännande uppenbarelse för dig och den person som använder den. Tänk vad en sådan mentalitet skulle kunna göra om den blir medveten om det faktum att kraften i hela denna sak ligger inombords, och att universum är en självdelning.

Människan går symboliskt fram i sitt liv framför ett universum av speglar där tillståndet för acceptans av livet fångas och reflekteras. Hon ser sig själv i alla hon möter, och så småningom börjar hon veta vilken typ hon medvetet är. Antingen äter hon det förgiftade köttet, vilket dödar henne, eller annars: "om de dricker något dödligt ska det inte skada dem."(Markus 16:18)

Människan kan inte vara under båda dessa influenser på en gång. "Välj i dag vem du ska tjäna" kräver ett radikalt val. Antingen väljer du Guds enhet eller

materiens dualitet, och speglarna i ditt universum börjar omedelbart kasta tillbaka reflektionerna från dig själv.

När du kommer att erkänna den bokstavliga Läran om Yeshua -- att "Jag är Vägen, Sanningen och Ljuset", kommer du att förstå sådana radikala löften som "Se, jag ger dig makt att trampa på ormar och skorpioner och över all fiendens kraft; och ingenting ska på något sätt skada dig."(Luk 10:19) Denna vackra symbolik placerar dina problem i vägen för din gudomliga uppenbarelse, och dessa övertygelser, ska trampas in i glömskans damm.

Att komma fram genom Guds väg -- att be om Guds visdom, följa rösten inombords -- är den säkra vägen för ljus och glädje och himmel här och nu.

Du måste inse, "Jag är Den som skulle komma", och vet att ni en gång för alltid

inte letar efter någon annan, och, hur konstigt som det kan vara, i det ögonblick du finner detta i ditt eget medvetande finner du det överallt och i alla, och på varje sak och plats, men ändå begränsat till ingen-men ändå innehållande dem alla. Detta är enhet, en helhet och Gud.

Den härliga spänningen av « Stå upp och lys ! » — för ditt ljus har kommit och Herrens härlighet har uppstått över dig och i dig och som dig — kommer först när du har erkänt denna kraft inom som punkten för gemenskap med Gud. Du har äntligen börjat Jesu instruktion att göra dig själv som Gud, av samma natur och substans. Då kommer du att kalla in alla dina begränsade och tvivlande former av tro, ta dem ur tjänst och istället förstora den Ende Guden mitt i dig.

Om det bara finns en, så finns det bara en -- en Enda och inget annat -- och om Han går i dig och pratar i dig talar han och rör

sig i termer av ljus, och de fysiska begränsningarna och rädslorna ska inte beaktas. "De tidigare sakerna har försvunnit" -- de har försvunnit i samma mån som Han går i dig och pratar i dig med det universella medvetande som är Hans.

Då är det omöjligt för Den Här att inte vara lika välutrustad att uttrycka och manifesteras sig som någon liten man eller kvinna som kan styra materialitetens strävanden i snygga kläder, personliga läror, upphovsrättsskyddade eller på annat sätt säkrade, med ett varumärke av personlig undervisning?

Har du fortfarande att göra med en liten lärare, en rektor, en föreläsare, en ledare inom en organisation, en grupp, eller författare till en eller annan bok? Eller är det så att du "lämnar allt" och följer Jesu enkla läror och upptäcker Jesus-Kristus-

principen inom dig? Detta är vad det handlar om.

Om så är fallet, Du kommer inte mer ut för att se en man och ändå vid denna punkt av uppenbarelse kan du se mig i någon människa. Jag kan prata med dig genom vilket tempel som helst.

Den trådlösa operatören vet inte att hans budskap endast kommer att tas emot av de stora och lordly passagerarbåtar, saker av skönhet och skönhet; hans hjälp och hjälp kan komma genom den lilla smutsiga kol-ångaren chugging tillsammans i långsam takt med sin mest Olovely Last.

När såg vi dig? "Eftersom ni har gjort det mot en av dessa har ni gjort det mot mig", och på samma sätt kan ett av dessa vara templet som tillfälligt gav ut det ljus som var nödvändigt för er. Jag är inte synlig alltid i fint linne, och naturligtvis är Jag

inte nödvändigtvis alltid synlig i det som ligger i livsrännan för dig, men Jag är varhelst jag är nödvändig för att du ska ta emot Ordet, även om det är i öknen, i busken, vid vägen.

Börjar du förstå det absoluta i undervisningen som vi fått av Jesus? Det finns inget annat än En. Allt annat måste få gå för att du ska kunna äga allt. Ingenting som du ser upp till och ger kraft kommer att kunna stå upp vid sidan av denna tillbedjan. Du kommer så småningom att gräva ut lerfötterna på allt annat du tillägnat betydelse och få det att krascha på huvudet.

Du kommer att bli skadad av dig själv i de många framträdandenas vals, och du kommer att skylla på någon annan, eller på fel olyckliga omständigheter och så vidare. När Han frågar dig om du vill bli frisk, kommer du att andraga försvårande omständigheter vid Siloas damm, saker

som tyvärr hindrar dig att ta emot härligheten. Och så kommer det att gå tills varje sten har vridits och Han kommer, för att att styra och döma i Sin kärlek till sanningen och döma med Sin kärlek och säga endast: Stå upp, ta din bädd och gå ! JAG kommer inte inte att vara nöjd med något annat än detta absoluta erkännande av Kristi Jesu gudomlighet inom dig, det frälsande rena du aldrig själv kan förstå.

Det är underbart, underbart, underbart. Himmel och jord är fyllda med det. Hör du? Det finns ingen plats dit du kan gå för att undkomma denna härliga närvaro av Gud — du flyttar in i denna Förening ! Enheten, helheten och manifestationen kommer att ta hand om sig själv.

«Jag såg satan som blixten faller från himlen.» (Upp 12:9) Du skall se de sataniska och världsliga tänkesätten, värderingarna och trosuppfattningarna

som har haft inflytande så länge i ditt liv, falla från denna inre himmel som för närvarande kommer att förkroppsliga sig i det yttre. I ett enda ögonblick utplånas sjukdomen det tänkbara och sjukdomsmönstren som förnekat det Omöjliga så länge — och satan faller från ditt medvetande för att aldrig stiga upp igen.

« Vad tror ni om Kristus? »

5.

« Sannerligen, den som inte tar emot Guds rike som ett barn, han kommer aldrig dit in. » (Luk 18:19) Uttalandet är exakt, oinvolverat och lämnar inget kryphål för en tankfull, sympatisk och sofistikerad personlig tolkning genom vilken du kan klämma in dig. Den som

inte tar emot Guds rike som ett barn, han kommer aldrig dit in.

Alla som lever instängda i det tänkbara och rimliga är de vuxna äktenskapsbrytare som är utestängda från riket — endast den vuxna, inte barnet, kan begå äktenskapsbrott. Många kastar över ett kamouflage för feltolkning och försöker tro och lära ut att ordet 'äktenskapsbrott' endast har att göra med sex. I verkligheten är detta det minsta äktenskapsbrott en människa kan begå.

Det verkliga och ständigt återkommande äktenskapsbrottet sker mot Livets Ord, och placerar emellan sig och Honom tusen och en rädslor, tusen och en lögner, och tusen och en övertygelser som bygger på de falska sinnena, den falska synliga manifestationen — äktenskapsbrottet som håller honom utanför nåden i en skenvärld som Jesus sopade undan för

rening i helvetet, ja för att brännas upp som sopor.

Det gamla otuktiga intellektet väcker sitt stora, lärda, månghövdade sinne och förklarar pedagogiskt och djävulskt att det inte kan bli ett barn; det är fysiskt och mentalt omöjligt. Men vid ett annat tillfälle citerar samma opportunist glatt: «ingenting är omöjligt för Gud.»

Alla de «allegorier» som återfinns nära Bibelns slut i Johannes Uppenbarelse, talar volymer av sanna ord för dem som har öron och ögon att höra och se vad skrifterna har att säga till templet - kyrkorna - alla Dina kroppar Herre.

Att bli som barn är att plötsligt ha inom dig själv några av de mest kraftfulla vapnen mot den relativa världen. Vapen som är osynliga, ohörbara, med en kapacitet som varken anas eller förstås av

den otrogna världen medvetandegjord av rädsla, begränsning, girighet och ondska.

Den otrogna relativistiska andan i den sekulära världen, « människor vars andetag är i näsborrarna » andas in sin rädsla, sin tankesjukdom och sin tro på det ondas existens över hela skapelsen. « Håll dig undan, rör mig inte, min helighet kan smitta ! Sådana är som rök i min näsa, som en ständigt brinnande eld. » (Jes. 65:5) Där är äktenskapsbrytarna som är så rädda för helighet och enkelhet i det Otänkbara.

Uttalanden kommer i stil med: « För bra för att vara sant... » « Människan lever med sina dagar fulla av problem » « Jag förstår inte mitt sätt att handla. Det jag vill, det gör jag inte, men det jag avskyr, det gör jag. » (Rom 7:15) « Något oförutsett kan hända... » — och på tusen andra sätt förfalskar människan livet. Hon har vandrat upp och ner i trons universum

och grundat all sin inläring på dessa falska förutsättningar, som nu har blivit så dominanta att hon hotas och slutligen övervinns av denna lögnaktiga självskapade skugga. Inte så konstigt att en sådan människa inte kan ärva himmelriket i det skicket.

När människan blir som barn igen, arbetar hon omedvetet från grunden med Kristi sinne. Hon behöver inte se för att tro. Tvärtom stör det synliga-sinnliga den verkliga tron. Hon kan acceptera sitt goda såsom Jesus levande, utan all tvekan. Han kommer att sträcka ut sin hand och göra gesten när möjligheten presenteras för honom. Han kommer inte att försöka lista ut det genom sinnets begränsningar. "Ingenting är för bra för att hända eller vara sant." "Igår är klart vid vid solnedgången" - en ny dag, full av glädje och möjligheter, är någonsin med honom.

Jesus försökte på alla sätt att göra en fullständig boskillnad mellan det medvetna sinnets äktenskapliga tänkande och det rena sinnet i Kristus såsom representerat av barnet. Han använde dessa enkla illustrationer för dem som hade ögon. Barnet som har förmågan att acceptera sitt goda, finner det inte nödvändigt att konstruera ett tänkandekring det goda. Så snart det tänks gott uppstår det onda. Tomtetanken accepteras och är, vad det medvetna tänkandet beträffar, upphängd i luften på en tråd av fantasi, men det fungerar för barnet fram till det ögonblick som det trånga förnuftet kommer in och avslöjar alltihop.

Vad händer då? Det gamla otuktiga förståndets sinne sträcker omedelbart upp sig, laddar sitt intellekt och kastar fram en rad banala or till barnet: «Vem kan tro på sådana dumheter? Och vem vill vara ett barn?»

Det sägs ingenting om att du blir ett barn — det står «som ett barn». Detta «som barn» är långt bort från den där känslan av söta barn som många människor förknippar med ordet. "Den som har ögon, låt honom Se» -- låt honom eller henne ta från överflödet av ord och symboler sanningskornet som hjälper honom att komma in i sitt eget, vilket hjälper honom att gå in och äga landet (medvetandetillstånd).

«Vakna, du som sover, och Kristus skall ge dig ljus.» Inte tankens ljus eller de mänskliga intressernas ljus, inte dessa förvirrande flammor framför våra trötta ögon. Istället enkelheten, tystnaden och den gudomliga kärleken. Det är underbart hur de enkla sakerna i Jesus sprider ljuset på den nya kvaliteten av andlighet, som till och med nu faller ner på jorden och visar, genom sin utstrålning, ingenting av

äktenskapsbrott av hans intellekt och förnuft.

"Om ni inte tar emot som ett litet barn kan ni inte komma in i himmelriket" är den enkla frågan med Jesu, varje gång han river av slöjorna av mänsklig tro och säger: « Tror du detta? » eller « Tror du att jag kan göra det här? » Och om du inte kan svara ja på detta, kan du inte heller inte se kraften i närvaron, som just nu kommunicerar dess manifestation till dig och genom dig. Det sker såsom barnet kan materialisera sin jultomten. Det är en och samma sak. Friheten i att ha tillit.

Det är inte mer fantastiskt för bönen att ge liv åt en härlighetskropp, än det är för barnet att producera en rund och god man vars främsta roll i livet är att leverera barnens behov av gratis presenter på julafton. Båda måste utgå från samma källa — de måste « tros på ». Detta är levande helig ande, Guds andning inom

oss. Observera att denna tro som krävs inte är förståndig trovärdighet, det är inte tro, i ordets allmänt accepterade mening; det är en hjärtats rena acceptans av hela den färdiga helighets-saken som tillåter manifestationen eller utförandet att äga rum i sin egen goda tid.

Kraften kommer inte fram i ett ögonblick då du tänker på det — tvärtom: «Jag kommer i ett ögonblick du inte väntar dig; jag kommer som en tjuv om natten" (1 Tess 5:2) etc. Den som har öron, låt honom höra. Låt honom vakna till enkelheten i Kristi Yeshuas undervisning, så ointresserad av de yttre tecknen på människan. Kasta alla tolkningar av Guds ord för vinden och gå igen till livets källa, Yeshua HaMaschiach, som SjälV ÄR det levande Ordet, och drick av det levande vattnet hos Honom och det kommer att vattna dig med uppenbarelse som du inte ens kan drömma om.

"Om någon av er saknar visdom, låt honom fråga Gud." Hör du? Tror du? Kan du vila på Yeshuas instruktioner i stället för orden från en människa som har följt? Vill du bli ren? från den otrogna tanken som får dig att följa en människa, eller en organiserad samling av stadgar som försöker få dig se vad du ska göra eller inte göra när det gäller din inställning till Gud?

Kom ut därifrån, lämna dem och var åtskilda ! Att springa till en liten person, oavsett hur stor denna person är i mänsklig framgång, för att ta reda på vad Gud kan göra och kommer att göra för dig, är helt enkelt att begå äktenskapsbrott som gör det omöjligt för dig att komma in i himmelsk verklighet.

« Ni skall inte på något sätt ... » är en ganska hård lag - det finns ingen förmånlighet i den; det kräver just det och det måste uppfyllas. Varför vänta

längre på den spetälska tanken som försöker få dig att hylla en eller annan person? Om Jesus Kristus inte kunde kallas « god », varför ska du skynda dig att kalla någon annan god? Vakna och stå upp från de döda tankarna, och Yeshua skall ge dig Sin upplysning och de barnliknande egenskaper som kommer att få himlen att dyka upp här och nu.

Det är underbart, dessa många nya och fantastiska lagar som spelar in när du blir som ett litet barn. Där finns lagen om förtroende — en sådan farlig sak för den vuxna människan, efter att ha bevisat sig vara en sådant bräckligt rö. Lagen om förtroende, även inför inga framtidsutsikteralls ! Där finns en övermänsklig kraft av den gudomligt Automatiska Kraften som barnet kan acceptera— Gud ÄR SÅDAN SOM HAN ÄR. Du kan nu tro att « den Dagen kommer » och att detta kan hända på något helt mystiskt sätt, och låta detta

vila utan att försöka förstöra det genom att dissekera det med människans tvivel och nyfikenhet. Vilken förståndig vuxen klarar detta?

Detta är ett envist problem. Det här är en svår sak att handskas med. Detta har aldrig uppfyllts tidigare. Äktenskapsbrott genom medvetet tänkande förnekar Kristus ständigt och jämt, och sedan klagar folk när deras böner inte besvaras.

« Kom till mig, ni vid alla jordens ändar, kom och bli frälsta. » Hör du ? Det betyder dig, även om du är så helig nu av egen kraft att du bara glittrar med din kunskap om sanning och sanningsvillkor och texternas exegetik.

Du har en chans att bli räddad från din andliga stolthets hemska äktenskapsbrott, precis som det som ligger i rännan, helt täckt i en lera av tankars misstag och där blommorna får utgöra en bristfällig

dekorativ mantel för din helighet. Du har en chans, oavsett var du står — inbjudan är för dig som har kommit till den barnliknande kvaliteten **som kan ta emot** det som erbjuds.

Kom ihåg att tusen år är som dagen som just gick i mina ögon. « Låt oss gå till rätta med varandra, säger Herren. När era synder är scharlakansröda, kan de då bli vita som snö? När de är röda som purpur, kan de då bli vita som ull? » (Jes 1:18) Du har en bra chans nu — kom till Mig !

Ja, älskade! Tusen år är som igår, så i verkligheten är det bara två dagar sedan som Jesus undervisade i Jerusalem. Ganska nära, eller hur? Ja, det är ännu närmre än så. Det som talade genom Jesus är även i detta ögonblick talar genom dig. Ja, Är du inte glad att det talar genom dig i ditt inre urtag? Berättande tal, levande tal, pulserande tal, med Anden intakt och fullständig -- istället för

döda, trötta upprepningar av en annan mänskligt begränsad ande som är religiös.

"Kom till mig, ni vid alla jordens ändar, och bli frälsta."

« Vad ! Vet ni inte att ni är den levande Gudens tempel? » « Överraskningen i det enda ordet « vad! » räcker för att få hela templet att skaka vid Herrens ankomst. Det plötsliga erkännandet av detta faktum försvinner, en gång för alltid, med den dumma uppfattningen att du är en reflektion som inte har något i sig utan skugga och ljus. Du är den levande Gudens tempel. Märker du ordet levande? Vad tror du att det betyder-att leva? Tänk på det för tillfället och då kommer du att förstå vad det innebär att "söka i lederna och märgen" och all Andens "snabbare" kraft inom vilken är så skarp och snabb och så kapabel att dela isär.

«Vad! » Har du inte upptäckt det ännu — att din kropp är den levande Gudens tempel, och att Han är mitt i dig och är stark och mäktig ?»

Vad? Kommer du att låta någon äktenskapsbrytare ta möjligheten till denna närvaro bort från dig för att uttrycka det genom mycket mänsklig undervisning och lärande?

"Vad!" Vet ni inte? Du vet inte att Guds tempel är i människan? Det är redan levande i människan och det är samtidigt orsaken till människan. Människa-i-manifestation är detsamma som Guds kropp. Utan denna manifestation skulle han vara outtryckt, okänd, oanvändbar, överklig precis som elektricitet länge förblev en okänd kraft tills den genom åskledare och annat förkroppsligades. Men det måste erkännas som befintligt först och observeras innan det kunde föras fram och appliceras.

Börjar du förstå varför ett sådant kommando, som « Gå in i en viss stad och en man kommer att visa dig till en övre kammare » är möjligt?

Templet finns alltså över hela universum, och när du börjar förstå att Guds "kropp" inte är en flyktig reflektion, utan en verklighet som omedelbart svarar när du anropar kraften inom dig, kan du se hur det är möjligt att « gå ut i hela världen och förkunna evangeliet », för du kommer att hitta templet. När du anropar kraften inom dig kommer du plötsligt att se dess mörker blinka fram ljuset och visa dig vägen. Det är underbart hur de mörka vrårna och dolda passagerna översvämmas av ett extraordinärt ljus och avslöjar dolda talanger och möjligheter.

Varje människa är den levande Gudens tempel — och när du börjar känna detta kommer du att se hur Gud kan tala till dig genom någonting. Det är först när du

bryter ner den dumma personliga tanken att bara några människor är templet och att bara några människor har ordet. Det är nu du börjar ta reda på att «jorden i sin fullhet är Herrens». Och även det härliga uttalandet «himlen och jorden är fulla av Din härlighet» kommer nu till liv.

Vad spelar det för roll vad meningen med detta kan vara? Eller vad det "kloka huvudet" säger om det. Du är gömd hos Yeshua, i Gud Själv, där den kloka undervisningen, med sina högljudda ord, institutioner och tanke-system, bleknar ut i intet.

Inte undra på, då, att du kan gå vart du vill — du kommer att hitta förkroppsligandet överallt, även i busken vid vägkanten, och nu flyr så rädslan för livet bort och du är en vägfarare till himlen här och nu.

«Även om du dödar mig kommer jag att säga att du är Gud» — ett intensivt dramatiskt ögonblick i livet för en som finner Gud vara något som inte uppfanns under de senaste hundra åren, med alla nittonhundratalets omslag av personliga läror.

«Vad! Vet ni inte att er kropp är den levande Gudens tempel?»

Du är inte en hård, kall kanal eller väg för sanningen — du genomsyras av Guds ord, och det kan inte mer separeras från dig än jäst kan tas ur bröd. De två har blivit en. "Jag och min far är ett." Inte kanske eller kanske eller för att du har bett, utan för att det är Guds natur och hans manifestation.

«Nu är ni Kristi kropp» — «för vi är lemmar i hans kropp, av hans kött och av hans ben.» Hur mycket tydligare uttalanden vill du ha? «Förstör denna

kropp — detta tempel — och om tre dagar kommer jag att stå upp igen.» Gradvis börjar vi förstå Ordet och överraskningen i uttalandet, «Vad! Vet ni inte att ni är den levande Gudens tempel?» och genom den barnlika förståelsen av Guds visdom kommer du in i och äger landet — medvetandet — som är testamenterat till dig som din födslorätt.

6.

«Stå upp och gå!» Det är berättat i Skriften att en hjälplös man, efter att ha legat vid tempelportarna i nästan ett halvt sekel, plötsligt stod upp, skuttade upp i luften och sedan sprang iväg. Han prisade Gud och hoppade av glädje när han rusade i väg. «Stå upp och gå!» har sagts många gånger sedan det minnesvärda tillfället, ibland med

omedelbara resultat, men många gånger med ingenting annat än en mängd frågor, typ «Men hur kan jag stiga upp och gå?"

I det ögonblick som tanken kommer, blir det omöjligt att fly från tyngderna i sin tänkande tro. Pausa ett ögonblick och observera vad tiggaren vid tempelporten hade i tanke. Inte bara var hans kropp ett vrak, utan tänk ett ögonblick på det allmänna fysiska tillståndet hos blodflödet, vävnaderna, musklerna och nerverna efter att ha suttit i smuts och elände i många år. Föreställ dig tillståndet i hans sinne, fylld av förbittring och avund gentemot de rika herrarna och köpmännen som dagligen gick in och ut ur templet, varav många utan tvekan drog sina kläder åt sidan, så att de inte skulle komma i kontakt med tiggarens smuts. Och sedan försöka fly ut under detta trosberg de producerat med tanken.

Men trots allt detta ser vi i berättelsen att han uppstod och vi har sett många gånger sedan det minnesvärda tillfället att andra tiggare i olika grader av smuts och sjukdom har "hört" rösten och har stigit upp och befunnit sig i en härlig känsla av liv.

Vad sker då? « Öppna dina ögon ! » sades till en man född blind, och han öppnade ögonen och såg. En man som är född blind har i verkligheten så ofullständigt formade ögonglober att de knappast kan kallas ögon. Man begär mycket när man ber en sådan människa att « öppna dina ögon. » I människans sunna förnuft kan ingenting sådant göras. « Det finns ju ingen syn i de missbildade ögongloberna, även om han kunde öppna ögonlocken ! » ropar förnuftet ut på ett självsäkert, självförgudligande sätt. « En invecklad uppsättning muskler och nerver är nödvändiga för synen, och dessa måste utvecklas genom uppväxtåren ! »

fortsätter tänkandet sin dödsmarsch. Nej, det är verkligen ingen poäng i att be en människa att «öppna ögonen» när han inte har några ögon att öppna.

Vad sker då? Trots alla dina förnuftiga resultat, som alla är relativt sanna, inte bara följer mannen kommandot utan ser också.

Vad sker då? «Kom till mig?» Vad, hurdå? Över vattnet? En tung materiell kropp, som väger 90 kilo, ombeds att kliva ut på en yta som inte ens kommer att bära tyngden av hans hand? Det kan inte utföras ! Jag skulle vilja prova det, men vad gör jag först, och hur görs det egentligen och vilken tanke ska man ha om det hela, eller vilken bekräftelse eller affirmation ska jag göra?

Naturligtvis vet jag att det kan göras i fantasins rike, men rent faktiskt är den fysiska kroppen kvar och så kommer det

mänskliga kloka resonemanget till sin vanliga slutsats: att det inte kan göras. Och ändå är det gjort.

Vad händer ändå? Vad händer när Petrus börjar tänka medan han faktiskt går på vattnet? Han sjunker. Varför? Vad händer med tiggaren vid tempelporten när han reser sig och går? Han följer kommandot, och då måste han göra gesten. Gesten är den del av miraklet som mottagaren måste utföra. När rösten sa «Jag kommer», är det upp till Petrus att göra gesten — en gest som är lika omedveten om tankeprocessen som omedelbar återkomst av en gummiboll som kastas med kraft mot en stenmur. Den reagerar omedelbart, och utan hänsyn till lagarna bakom reaktionen. På liknande vis — i det ögonblick som tanken träder in, gör det mänskliga sinnets vittnesbörd alltihopa omöjligt. Endast lagar och begränsningar manifesteras och det kallar vi syndens otro.

« Stå upp och lys, för ditt ljus har kommit » är något som måste göras. När en människa börjar överväga det bästa sättet att « uppstå med Kristus » och det bästa sättet att « lysa som världens ljus » finner hon att hon inte klarar av det. Kanske är hon för fylld av synd eller sjukdom eller ondska av något slag. År av självförstörelse verkar nödvändiga.

Kanske hyckleriet i en falsk blygsamhet håller henne tillbaka. Men medan hon tänker och diskuterar det bästa sättet att uppstå och lysa, uppstår Maria Magdalena och kastar av sig de smutsiga kläderna och sänker dem i den nådefulla glömskan av all gårdag. « Var är dina anklagare ? » Maria kan inte hitta något anklagare utanför sig själv — och plötsligt kan hon inte hitta någon inom sig heller som anklagar henne för något alls i livet. För i det nya livet i Honom, medvetandetillståndet som hon har

kommit till, finns det ingenting kvar av det förra. Hon måste dock uppstå. Hon måste göra gesten, sträcka ut sin hand i bön och tacksamhet.

« Sträck ut din hand » - Ja, jag vet att den är vissnad och gammal och oförmögen och förlamad genom en olycka osv. Men Jag sade: « Sträck ut din hand » och handen är antingen utsträckt — eller så kommer du att berätta för mig varför du inte kan göra det, eller fråga mig hur det kan motiveras teologiskt. Du måste göra gesten, det omedelbara svaret på den underbara Maktens röst som finns inom dig, väntar och redo att uppfylla alla dina önskningar så snart du kommer för att acceptera Makten som här och nu är den Enda operativa Personen.

« Lägg din börda på mig och jag kommer att stödja dig. » Hör du? Tänker du resonera om saken? Jag sa inte kanske. Jag sa, « Kasta din börda på mig och jag

kommer att stödja dig.» Hör du? Kan du göra gesten, eller är din börda för stor för mig? För stor?

Men ändå kan du upprätthålla och bära allt detta själv, dock genom eländigt liv. Vilken typ av gud ber du till, och var är han? «Är jag en Gud på avstånd?» Svara mig. Kan jag stödja dig eller kan du göra det som jag inte kan göra? Svara mig. «Jag är en ropandes röst i öknen, förbered er på Herrens väg.» Jag är rösten mitt i dig som ständigt säger "jag vill; kom till Mig" , men du måste göra gesten.

"Stå upp och lys, ty ditt ljus har kommit" - Ja, detta stora andliga ljus som du har förväntat dig komma långsamt och gradvis, eller som du hoppades att en dag få i pedagogisk gåva från en upplyst mästare eller en begåvad lärare, har nu kommit. Hör du?

Känner du den glada och goda trons spänning i den läran Yeshua ger oss i alla sina liknelser och undervisande ord, som till och med nu talar till dig mellan raderna i denna text och förmedlar en inspirerande tolkning av gesten, som är nödvändig att göra för att ta emot manifestationen?

Andens vägar är inte människans vägar; varför kontrollera dem mot människans fynd? Det finns ingen mänsklig lag som på något sätt kan förklara Andens manifestation. I ordets rätta bemärkelse är läkning bara uppenbarelse av det som evigt är.

Att göra gesten som svar på Andens röst är det renaste omedvetna/ medvetna erkännandet av närvaron.

"Ni säger att det är fyra månader tills skörden?" (Joh. 4:35) Det är därför det är en lång historia och en sann sådan, eller

hur? Fröet måste ju först planteras efter att marken har gjorts redo att ta emot det, eller hur ? Och sedan vattnas, odlas, samlas, skördas etc., osv. Det är därför det tar fyra månader; vem som helst kan räkna ut det. Men jag säger till er " se igen; fälten är vita." Du har uppenbarligen tittat och sett genom relativitetens ögon, mänskligt tänkande, vetande, resonemang, och sedan plötsligt hör du, och när du står på samma plats gör du gesten, och den här gången avslöjar "blicken igen" för dig det som inte behöver komma i vägen för människan. "Titta igen!" Varför börjar du inte titta igen och se att det mänskliga sinnets tunga träldom inte behöver läggas åt sidan?

Den spännande uppenbarelsen av Anden kommer till dig som en flod av ljus i nattens mörker. Rösten som ropar i öknen (Luk 3:4) gör sig hörd genom den trassliga massan av tänkande och gör vägen bred

för Herrens uttryck här och nu. Men inte i långsamma utvecklingsgrader blir den vitnade skörden synlig för ögonen !(Joh. 4:35) Nej skörden står redan vit och mogen, säger Frälsaren. Men det är som om en slöja slits sönder och den färdiga saken dyker upp.

Uppenbarelsen av närvaron av Yeshua «växer» inte: den avslöjar det färdiga mysteriet. Från det yttersta av de mänskliga begränsningarna till Kristi fullhet i ett ögonblick — i det ögonblick som människan kan göra gesten. I det ögonblick kan människan se igen. I det ögonblicket kan hon göra gesten som i ett svep bortser från alla lärorsom uppstått under århundraden av tankens evolution.

7.

Ta vara på gåvan. Yeshua har inte befallt dig att göra något som du inte kan åstadkomma. Guds gåva som du blir ombedd att ta vara på och gräva upp som en skatt i jorden — den finns redan där. Om det inte var så, finns det ingen kraft på denna jord som kan få fram den.

När vi talar om Kristus är det inte något som ska skapas, utvecklas eller demonstreras. Det är något som **är**, oavsett om du känner igen det, eller, för den delen, om någon i hela världen känner igen det. Det är just denna erkännandepunkt som gör det möjligt att följa det program som fastställts för dig av befälhavaren.

« Gå du och gör likadant ! » verkar inte så fullständigt omöjligt när du inser att den kraft som gör det möjligt för dig att " göra " detsamma redan finns inom dig.

När Jesus gick till Lasarus grav var det inte för att övervinna döden i ordets allmänt accepterade mening, utan det var att framkalla denna gåva till evigt liv som Lasarus tydligen hade glömt. Om det inte hade varit där, skulle det aldrig ha fört honom ut ur graven.

Erkännande av att du inte på något enda sätt är en skapare eller görare kommer att hjälpa dig att väcka gåvan, trons gåva, som finns inom dig. Det är hoppet om livet och hoppet just för dig. Ingenting är hopplöst i detta härliga ljus, för, oavsett hur eländig utsidan kan vara, kan gåvan inom lyfta dig upp i den perfekta manifestationen av « bilden som visas för dig på berget. »

Det finns ingen person med tillräcklig kraft för att läka dig om « trosgåvan » inom dig inte känns igen. Du dör. Utan detta erkännande av Faderns upphöjande av Sonen i vårt liv, detta barnsliga

mottagande av Guds « gåva », är det omöjligt att åstadkomma någonting. Därför säger Han att vi ska dö i våra synder (Joh. 8:24) eftersom det är omöjligt att läkas utan igenkännande.

Med denna goda trons gåva som erkänns som Honom boende inom varje individ, har den sjuka människan, den stackars eländiga människan, ja just du — brottslingen du, ja, till och med mördaren du, din möjlighet till räddning. Vi har alla samma möjlighet att följa Honom, vars väg ingen kan förstå eller tänka (Joh. 8:21), oavsett vad bilderna som exponeras eller prövas tankemässigt i vårt medvetna tänkande kan vara för något. Att detta något som var i Lasarus, i officerens tjänare, i krymplingen och i horan, finns också i dig. Tills dess du känner igen det är du stenad till döds av fördömelse eller meningslöshet. « Jag har mycket att säga om er och mycket att döma er för. » (Joh. 8:25)

När du inser denna sanning i barnlik tro, materialiserar du Den som ÄR sanningen. När du känner och lever den främsta bönen: «Fader vår, som ÄR i himlen», börjar du också uppleva resultatet av erkännandet, «ditt rike kommer», alla fruktbara ord och liknelser börjar dyka upp. Just så snart du känner igen denna härliga trons gåva, börjar du materialiseringen.

«Tror du det här? Kan du komma till tro i detta? Kan du gå med Petrus på vattnet? Kan du känna Yeshuas kraft genom mantelfällen när du vidrör för att kanske helas från ditt tolvåriga elände? Kan du se hur säden redan vitnat?» På svaret på denna fråga beror resultaten. Det du tar emot får du. Det som du accepterar kommer till verkligheten och det som du avvisar går i glömska. Den värsta formen av avslag är inte motstånd; det är gudomlig likgiltighet.

När den förlorade sonen i främmande land — det är du och jag i avsaknad av den goda tron — äntligen kom ihåg Fadern kunde han stå upp och vandra dit, oavsett hur långt han hade sjunkit i tänkandets mörker. Du kan ju ropa ett namn du kommer ihåg, du kan ju recitera en dikt du tycker om, du kan beskriva något som hänt och så vidare. Men när du kommer ihåg Faderns närvaro, avtäcker du plötsligt denna trons dyrbara gåva och den leder dig till manifestation, vad som helst du ber om i Hans Namn kan du få om du vet att det redan ÄR. Du blir ett levande träd som bär god frukt. (Matt. 7:17-20) Och på frukten av inre glädje, barnlik tacksamhet och inspiration ser man att trädet är gott, fast det kanske är gammalt, sjukt och hotat på många sätt.

Förslaget att barnligt ta emot den goda tron är ett personligt förslag. Det spelar ingen roll vad någon annan kan eller inte

kan begära. Det är upp till dig. Vad kan du begära? Du kan bara be om det som du definitivt tror är möjligt — men nu kommer det underbart Omöjliga till dig. Om du är missnöjd med vad du kan be om, finns det bara ett sätt att ändra det, och det är genom kontemplation och bön. Om du kan glömma dig själv och de oupphörliga «ge mig-Ge mig-Ge Mig» tillräckligt länge för att undersöka Närvarons natur och se vad den består av, kommer det inte att finnas något mer «Ge mig». Dessa krav kommer plötsligt att förvandlas till «Tack, Fader.» De kommer att bli erkännandet av närvaron i manifestation.

«Tror du att jag kan göra detta?» kan inte besvaras genom det medvetna tänkandet, för i början tror du inte att det är möjligt eller du skulle ha utfört det för länge sedan. Något högre måste erkännas. En bekräftad tankekrympling kan inte tro att han kommer att bli botad från mänskligt

tänkande. Jesus kunde inte mata de fem tusen människorna ut ur den medvetenhetsnivån. Han var tvungen att dra sig tillbaka i närvaro, och vad han än fann där, kunde han materialisera. När du inser sanningen materialiserar du den.

« Jag skall stå på min vakt och se vad Herren har att säga till mig. » Att stå på denna « nattväkt » handlar inte om en ständig flod av ord, som ska berätta vad som måste göras, och vad som ska hända, och hur mycket du ska använder vissa saker. Det är att se vad den inre kraften, Fadern, har att säga till er. Var säker på att det hittills kommer att överträffa det mänskliga sinnets begränsade begär att de kommer att vara bortom jämförelse. Kom ihåg, älskade, att « mina vägar är inte dina vägar. » Att komma ihåg detta är att lindra spänningen om hur, varför, när, var.

« När ni ber, tro att ni tar emot. » Vilket uttalande! Kan du göra det? Yeshua

kunde inte göra något av sig själv, inte heller kan du, men med HaMaschiach inom oss ("gåvan" såsom du känner igen den) är allt möjligt. Det är underbart ! Det är härligt och strålande, detta ljus som bryter ut över dig nu.

När du nu bekantar dig med honom och är i fred förändras hela ditt sinnelag och följaktligen hela din medvetna omgivning. « Det tidigare har gått bort » - de saker som tillhörde den tidigare dispositionen. Bristen, sjukdom, olycka, och alla andra ogynnsamma förhållanden som var en del av dig, har automatiskt släppts genom att du kommit i linje med denna gudomliga trosgåva. Det som tidigare var sant har blivit osant för det nuvarande medvetandetillståndet.

« Bekanta dig nu med honom och gå i frid. » Det är underbart när Yeshua är bekant och intim med HaMaschiach inom oss. Det första tecknet på denna

bekantskap är frid. Spänning, meningslös rörelse och nyfikenhet på världen och dess rastlöshet avtar. Men fridens ankomst från denna mycket härliga bekantskap driver inte mållöst längs vägarna genom livet, knäpper inte fromt händerna och väntar på att något ska hända. Frid kan ge större och mningfullare aktivitet än du någonsin har känt tidigare.

Det sägs att i äldre hebreiska seder och bruk, som en sista utväg, och bruk ändrades namnet på en person som befanns vara vara döende trots alla ansträngningarna att bota. Han eller hon kallades med ett nytt namn och därmed trädde tanken i kraft på en ny mottaglighet.

Saul och Paul illustrerar de förändrade dispositionerna. Det som var Sauls sinnelag var inte Paulus sinnelag. Den

barnlika tron är ett nytt sinnelag, ja en ny människa inombords. Han förändrades och manifesterade en helt ny bakgrund att arbeta med. Det tidigare hade gått bort och den nya dagen hade kommit fram.

Enbart byte av ett namn betyder ingenting utan medvetandet bakom det. Eftersom alla har hört talas om de underverk som denna förändring har lett tillgivi förändra, har många försökt med en sådan taktik utan resultat. Om inte medvetandet ändras betyder det nya namnet ingenting.

Många säger « Herre, Herre » och « frid, frid » utan att någon synlig förändring äger rum. (Matt 7:21) Att göra någonting på « utsidan » — hus, bilar, turistresor, namnbyten, frisyrbymen, klädbyten, livsstilsbyten, dietbyten, idrottsbyten — är meningslöst. Namnbytet är lika tomt på resultat som byte av kläder. Att ha en

kost enligt andras goda resultat är inte alltid framgångsrikt. Oftare än inte är det ett misslyckande. Ändå kan alla dessa råd dikteras från det inre djupet och vara enormt framgångsrika. Det är underbart !

När du kan stå på din väkt -- jag sa din väkt, inte en annans. När du kan stå på din väkt -- ensam, orädd och i det förhärligade tillståndet av den goda formen av tro, då kommer du att "se" vad rösten har att säga till dig. Den kan kalla dig med det uttalade Namnet, som kommer att knäppa upp snöret som håller slöjan av medvetet tänkande mellan dig och himlen. Det är underbart!

Under de långa åren av "studier" av makten "hur?" och "varför?" har du varit så upptagen med att berätta för" mig "vad du ska göra att du inte har haft tid att följa den underbara inspirationen," jag kommer att stå på min vakt och se vad Herren har att säga till mig."Men nu, på

något eller annat sätt, känner du för första gången närvaron som omsluter dig, och Andens lust berättar om saker som världen inte känner till. Den skrämmande mänskliga tanken "försöker" omedelbart stå på sin klocka, och just detta "försök" hindrar det från att göra det. Den obehagliga uppgivelse som Jesus upplevde när han gick till sin far är den stat som är bäst anpassad för dig att "se vad Herren har att säga till dig."

« När ni söker Mig för välsignelse, då skall allt ges till er. » Varför söka ytterligare saker i den yttre manifestationen istället för Kraften bakom? Framför dig ställer Jag en öppen dörr till frid, ljus, kärlek och uppnåelse av allt gott, något som ingen människa, ingen yttre aktivitet, ingen vinst eller framgång eller lång resa eller organisation eller någon häftig kombination av mänskligt tänkande kan stänga.

In med dig! Inget försök att komma in via din personlighet och dina smarta tankar kommer att åstadkomma någonting alls ! Om du tänker för ett ögonblick att upptäckten av Kristus är i syfte att förhärliga dig i världen, att ställa dig på en piedestal bland andligt sinnade människor, att bli lite känd för dina goda gärningar och omtyckt som en from person — då misstar du dig om Ordet och när du söker Mig så kan du inte hitta mig.

Detta kan tyckas konstigt med tanke på det faktum att jag i det ögonblicket är mitt i dig och säger att du ska söka och hitta mig där. Stoftet av mänsklig list kommer i dina ögon och du kan inte hitta mig, när du söker efter saker av mig och inte mig. Men när du söker mig, då saker skall läggas.

När du har upplevt rösten kommer du att veta varför Jesus sa: « Inget av detta rör mig. » Inget av framträdandena rörde

honom, även om han ständigt gick in och ut bland dem. Man sa om Honom att Han rörde sig bland drinkarna och syndarna, och ändå blev han inte rörd av deras framträdanden.

«Jag skall stå på min väkt med bön och meditation och se vad Herren har att säga till mig.» Tills dess du börjar känna livets ande kommer du att tänka, anse och föreställa dig att detta kommando bara är ett idealistiskt uttalande. Men när du inser att ordet görs till kött kommer du att få bestämda instruktioner om vad som ska göras. Instruktionerna som ges när du «står på din väkt» är så radikala att hela din manifestation förändras - ja, på ett ögonblick.

En kvinna med en gomspalt, som inte kunde kunde göra sig förstörd utan stor ansträngning, stod på sin "väkt" och är idag en framgångsrik föreläsare. Det är underbart att se på vilket extremt sätt

uttrycket av kraften kommer igenom när du "står på din väkt." Förmodligen kommer det minst väntade eller minst möjliga att verkligen ske -- sådana är mina vägar.

Ja, jag skulle råda, " bekanta dig nu med honom och var i fred." I fred med alla motstridiga åsikter och övertygelser, system och metoder för att veta sanningen. Bekanta dig nu och var i fred - " därmed kommer allt gott till dig." Hör du? Det skall vara sättet för er egen bekantskap som kommer att vara utmärkande för er, och det skall ha sina egna sätt och medel för att förmedla uppenbarelsen till er. Varför bekanta dig med vad en man tycker och tror? "Bekanta dig nu med Honom och var i frid-så kommer allt gott till dig." Allt är nog.

Om det ska bli så att « Rör inte! Det gäller ju saker som skall förbrukas och

upplösas... » måste du vara på en utsiktsplats som gör att du kan se dem för vad de är och se varför de inte rör dig. Var är jag som inte berörs av framträdandena « låt vara att de kallas vishet » och saker som « bara finns på jorden »(Kol 2:23, 3:3)? Absolut inte i det medvetna tänkandet.

"När du är redo kommer jag att göra allt genom dig." Du är aldrig redo förrän du hittar det själv. Du kommer aldrig att få reda på detta genom att fråga en annan person. Omedelbart kommer den personen att ställa upp ett hinder av frågor som undergräver dina övertygelser, och därför kan makten inte manifesteras genom dig. Precis vad du kan be Gud, för det kan han göra för dig. Vad du kan uppfatta som gjort inom, kommer att finna sin yttre manifestation, " stå och leverera!" är budskapet till den befriade själen. När du med Jesus inser att du inte kan göra något av dig själv och inte

försöker, kommer du att veta vad det är att "se" Guds vilja göras genom dig.

Nu kommer behovet av hemlighet till den väckta själen. "Berätta inte för någon -- visa er för Johannes -- är skrivet med eld i hjärtat av den väckta. Varför inte berätta? Av samma anledning som du inte river kokongen från larven.

Ordet måste falla bort i mörkret och det medvetna tänkandet, argumenten för och emot, måste ruttna bort från det, för att det ska kunna förverkligas. Det är underbart när du känner till hemlighetens väg -- det är Guds väg.

"Guds vägar går på ett mystiskt sätt för att hans underverk ska kunna utföras" som William Cowper skrev -- och om du ska "låta" Guds vägar bli din resa, måste det vara på ett sätt som alla självsäkra och heliga inte vet någonting om.

Det kan inte heller vara av något som helst intresse eller hjälp att höra vad någon av de religiösa har att säga. Det du hör tänkas och sägas kommer att bli ett enormt hinder för dig om du börjar lyssna på deras råd.

De kommer att varna dig mot läran som kan formuleras så: "När du är redo ska Jag göra gärningarna genom dig". De talar och tänker från den mänskliga tankens plan och försöker antingen medvetet eller omedvetet få dig att tro på Guds impotens. Ja, efter att du har upplevt de allvarliga effekterna av att se vad « herr och fru Kyrklig » måste säga om Guds verk, du kommer att lära känna den Gud som de är okunniga om. De kommer att vilja stena dig såsom de judiska tempeltjänarna som ville stena Honom, inte för hans goda verk och helande gärningar, utan för dödssynden att som människa göra sig till Gud. Nu vet du vad Han gör i dig. Ja just i Dig ! « Står det inte

i er lag: **Jag har sagt att ni är gudar?** »
(Joh. 10:34)

Du vandrar den heliga vägen med Yeshua, som är den enda följeslagaren du behöver. I hans egna välsignade ord ligger nyckeln till allt. De behöver inte ytterligare tolkning. När detta fundamentala erkännande har kommit till dig, kommer det att leda dig in i Allt.

Var inte rädd för Mig. Var inte rädd för någonting. Sätt sigillet på dina läppar och låt ditt tal vara «Ja, ja och nej, nej» när det gäller att avslöja inspirationen som har kommit till dig.

Det finns många som inte kan släppa sina begränsade personligheter tillräckligt länge för att höra rösten. De kommer vid första tillfälle att varna dig för radikal acceptans av Guds ord. Vad kan de säga när du producerar tecknen? Kommer någon av dem att följa den som tror?

I Mitt namn (Min natur) ska de väcka de döda, läka de sjuka osv. Det står skrivet att detta sker i Kristi natur och inte enligt "herr och fru Kyrklig, oavsett hur framgångsrika de har varit, inte heller för de oändliga åren de flitigt har studerat sanningen. I Min Natur finns redan löftet som håller för dig. Tror du på det? Ni skall skörda, om ni inte svimmar och faller ner i yttre bekymmer och distraktioner. Du svimmar bara när du hör missmod, besvikelse, synd och emotionella giftämnen, som alla kommer från att tala med folk du passerar på livets motorväg.

Att gå med Gud brukade vara profetens och poetens speciella provins. Idag börjar vi " känna " närvaron som går i oss och med oss, pratar i oss och till oss. Vi skäms inte för att bekänna Kristus som här och nu, och himmelriket till hands. Varje mun ska äntligen bekänna Kristus. Enkel bekännelse är bra för själen. När du

upptäcker att du tror på Guds närvaro, här, där och överallt-gå före dig, förbereda vägen; gå med dig och i dig; avslöja för dig och genom dig de dolda mysterierna; visar dig saker som inte har berättats sedan världens början-du kommer att upptäcka att du är i den nya dagen.

Var stilla - var väldigt stilla-stå ännu ett tag på din lyssnande väkt och "se" själv vad Närvaron har att säga till dig. Vad det än har att säga, att du kan uppfylla med lätthet och effektivitet genom Guds väg och barnlik tro.

Ja, älskade! Kristus i dig är inte i evolutionens grepp. Det är inte något som skapas genom att studera ord. Det ökar inte i storlek och styrka när du lär dig om det. Det är evigt detsamma och förblir oförändrat under filmrullarna av mänskliga bilder som du har projicerat på det.

När du blir medveten om det sanna jaget, alltså « bilden som visas för dig på berget » verkar den mänskliga känslan se manifestationen öka i storlek, precis som trädet på avstånd verkar växa större när du närmar dig det. I verkligheten förändras det inte. Det är en härlig uppenbarelse att veta att detta är sant och evigt. Varje gång du kommer ihåg detta faktum kommer du att uppstå från din mänskliga tro och gå till din Fader.

Den milda uthålligheten hos den kraft som är inriktad på en sak — det vill säga att väcka dig — illustreras ingenstans vackrare än med orden: « Se, jag står vid dörren och knackar. »

Ju tydligare erkännandet av denna närvaro desto mer blir tidsrymdtanken om den lumbering mänskliga tanken till intet. Vi börjar förstå i en grad "titta igen" av Skördeuppenbarelsen. Titta in i mitt ansikte och se verkligheten, och de

långsamma, tunga, blyfötterna av tanken kommer att vika för det som inte kan mätas med mänskliga hastighetsstandarder. "Innan du frågar" är snabbare än någon mänsklig mätning av hastighet. "Se till mig och bli frälst - alla jordens ändar." Raddad från vad? En man räddas från döden, en annan från skuld, en annan från olycka, en annan från katastrof. Med andra ord är var och en räddad från sitt medvetna tänkande, som har kastat ett slöja av falska övertygelser framför honom. "Rensa slöjan?" Hör du? Ni som läser den här raden! "Rensa slöjan" genom att titta rakt in i ansiktet på denna närvaro. Dö för allt. "Ingen får se mitt ansikte och leva"; han dör omedelbart till tidigare saker och övertygelser. "Nu genom ett glas mörkt" kommer att lösa sig in i "sedan genom ett glas mörkt, men nu ansikte mot ansikte" med närvaron, kraften och härligheten hos den uppståndne Herren.

Den förkortade visionen av den mänskliga känslan kan bara se så långt som den tunga slöjan av medvetet tänkande, följaktligen måste all dess anledning grundas på just detta. "Titta igen" ligger utanför möjligheten till denna smala vision. Det är underbart! Prisa Gud! Beröm Hans heliga natur — låt hela jorden glädjas! Herren Gud allsmäktig regerar !

8.

Det tar inte mycket, enligt Jesu ord; ett senapskorn, tre droppar olja, en handfull måltid. Inte så mycket och inom räckhåll för alla.

En handfull snö, om den formas till en boll och började nedförsbacke, kommer fram till botten ökat tusenfaldigt i storlek. Det samlas när det vänder. Ju mer det blir desto större är dess ackumulering.

Men vem skulle överväga den handfull snö? Den är så liten, så värdelös, så obetydlig. Senapsfröet och de tre dropparna olja är också försumbara mängder.

Prata med mannen på gatan och han märker det som värdelöst.

Domare från framträdanden och du är frusen i de hårda, snabba begränsningarna.

Du med din olja, ditt frö, din handfull snö, att döma av bevisen, hittar små möjligheter till ökning. Med det möjliga undantaget för "senap" - fröet kan du inte se något, och det undantaget är så litet att det är värdelöst att överväga. Känn igen vad som är baksidan av all manifestation och presto! något börjar hända. En liten framvällande källa i sina begynnande stadier börjar i de tre dropparna olja: en inre jordbävning börjar

i senapsfröet; en potentiell lavin
uppmannas fram genom en handfull snö.

Djupt i hjärtat av dig börjar något röra
sig. Det är spänningen hos de ofödda.
Djupt i de inre gömslena av din varelse är
du härligt medveten om fröets liv, de tre
dropparna olja, en handfulla mjöl. Du
ignorerar fenomenens framträdanden och
är på plats för en andfådd tillbedjan av
Närvaron. Just detta erkännande är « Jag
prisar dig Herre! » som kommer att göra
allt synligt. Det är underbart att tänka på
att du (ja, du som läser den här raden) har
fröet, de tre dropparna olja, en
handfullmjöl, symboliskt sett, inom dig,
och detta är allt som är nödvändigt för att
starta manifestationens flöde.

Börjar du känna vilken härlig hemlighet
Jesus talar om när han uttalar dessa ord
till dig: « Om ni hade tro så stor som ett
senapskorn skulle ni kunna säga till
mullbärsträdet där: Dra upp dig själv med

rötterna och plantera dig i havet! Och det skulle lyda er.» (Luk 17:6) Orden har använts så ofta att de har blivit utslätade och halvt meningslösa; men plötsligt är dessa ord nya och fräscha, för för första gången har du hittat dem inom dig själv. Du vet vad Han talar om och det händer i dig.

« Du skall ha din glädje i den Vældige och kan frimodigt vända dig till Gud.

När du ber till honom hör han din bön, och du får infria dina löften.» (Job 22:28)

Kan du göra detta? Har du hört en högljudd predikant kasta krav på Gud, och förvänta sig att Gud ska uppfylla dem?

Den höga rösten har inget att göra med den «stilla lilla rösten» som ibland talar med en resonans djupare än åska. Dekret och krav har ingenting att göra med viljestyrka; det har ingenting att göra med upprepningar av formler. Dekret är att tala till existens av det som är tänkt som möjligt och naturligt för Fadern inom dig.

« Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt. »(Matt 11:28-30)

Om du inte har tron, eller acceptansen eller villigheten att röra dig med Gud, med Jesus som ditt verkliga och aktuella liv, istället för att hålla dig vid sidan av Honom eller mot Honom, kan du inte heller förstå den djupa aktiviteten som Han hänvisar till. Många tror att denna vila är en sorts relax, mentalt, fysiskt och andligt, ett tillstånd av apati. Vilan i Gud är istället rörelse och handling, men det åtföljs inte av trötthet. Denna vila varken besväras eller störs av att du förväntar dig resultat eller bifall eller erkännande för allt som åstadkoms. Det är en vila från alla mänskliga tankens tillbehör. « Gud

vilar i handling» — handling som inte har något annat motiv än att uttrycka glädje.

Börjar du se att när den självsökande upphör — börjar självupptäckten? Det lilla, personliga jagets alla bekymmer och krångliga saker, smälter i glömska genom närvaron av «det som Gud har berett åt dem som älskar honom». Kom ihåg att det ögat inte har sett eller örat hört, inte heller har gått in i människans hjärta, alltså «det som Gud har berett åt dem som älskar honom». Inte så konstigt att du börjar se att självsökandet är värdelöst; det kan bara mäta härligheterna det söker genom bilar, hus, resor, charmerande vänner, framgång, ett konto med pengar, en tillfällig känsla av andras uppskattning, kanske lite berömmelse, en plats i solen på semesterordet, eller i det mänskliga sociala sammanhanget, med positiv kunskap om att alla dessa kommer att sluta som högar med «damm.»

Men hur är det med de saker « som är beredda » och som ingen människa ens har drömt om ? Du kan inte röra dem, närma dig dem eller ens vagt känna dem genom senapsfröt eller de tre dropparna olja. Den gudomliga, nästan automatiska, kärlekskraft som inte rör sig i enlighet med människans resonemang, behöver inte använda den mänskliga tankens arbetade lagar för att uppnå sina mål. « Se, Guds tält står bland människorna, och han skall bo ibland dem, och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem, och han skall torka alla tårar från deras ögon. Döden skall inte finnas mer, och ingen sorg och ingen klagan och ingen smärta skall finnas mer. » **Tror du det?** Om du gör det kommer du att vända dig direkt från fenomenens växlande framträdanden och acceptera ditt senapsfrö och plocka upp ditt sykamorträd och kasta det i glömskans

hav. Det är underbart, det som ska uppenbaras för dig när du går in i detta «tabernakel». «...men den ande som förnekar Jesus är inte från Gud. Det är Antikrists ande, som ni har hört skall komma och som redan nu är i världen.»

Notera verbets nuvarande tid. Observera också att du känner igen Närvaron i något mer än fantasin du aldrig kommer att se och känna kapaciteten av, som ligger inuti «tre droppar olja.» Så många människor placerar Gud helt i det osynliga och det ohörbara. De glömmer Jesu bud om «mina får hör min röst» och «Herrens mun har talat.» (Jes 40:5) Det är underbart när du börjar se att «Förstår ni inte att du är den levande Guds tempel och att din kropp är Guds Ord i köttet? (1 Kor 3:16) När du börjar se detta utarbetade tempelsystem här, där och överallt, livlösa och animerade, kan du förstå hur rösten kan tala till dig både från den brinnande busken och från mannen

som ligger redlös i diket. Det är underbart att begrunda Guds tempel i människan.

När en människa "bekänner sin tro», vad är som händer? Hon talar sanning i den mån hon förstår den. Hon säger inte en massa ord i hopp om att någon gång börja förstå. Hon talar från det medvetande hon har. Börjar du förstå lite tydligare vad som finns i "tre droppar olja" och «en handfull mjöl»? Att känna igen närvaron även i det minsta är att omedelbart anpassa sig till all närvaro.

När du börjar känna Guds tempel är i människor, kommer du också att börja förstå varför du vet att «övre kammaren» redan är förberedd och hur det är att «Jag går före dig och förbereder vägen.» (Joh 14:1-3) Det är härligt att se detta och att veta att kraften som "går i dig och talar i dig" (Joh 18:1) vet definitivt vart den går och vad den ska säga. Du behöver inte gå själv, du kommer då in på alla typer av fel

gator. Du känner kraften i Yeshua mitt i dig, Han kommer att gå som dig och prata i dig. De ord som talas då är inte dina, men är röstens ord inom dig, och de är de rätt och perfekta orden. Det är härligt, detta erkännande av makten.

Ah! men du kan inte gå om du inte slutar att stanna och prata med världens barn som du passerar på livets motorväg. Världens visa börjar genast ge dig instruktioner och anvisningar och berätta alla möjliga saker om sätt och medel i det «normala» livet. Stå istället upp och gå till din Fader och min Fader och vår Fader och «se» vad skrifterna har att säga till oss som är Hans tempel. Ta emot dina instruktioner från Gudomen. "Om någon saknar visdom, låt honom be om Gud" (Jak 1: 5-6); inte av någon världsligt vis. «Mina får hör Min röst» — det är så, och detta är underbart.

När kommandot ges, « sträck ut din hand » (handen som vissnar bort), om du gör det alls, måste du göra det utanför det medvetna tänkandets rike, eftersom du redan har insett i detta medvetna mänskliga tänkande att det är omöjligt att « sträcka ut din hand. » Att försöka uppfylla kommandot ger inget annat än nederlag och hopplöshet.

Ändå kommer kommandot « sträck ut din hand », om det görs från förståndets höjd, i verkligheten att sträcka ut medvetandet. Detta medvetande kommer att åtföljas av den perfekta manifestationen, med all makt och kraft. Det är underbart att överväga denna medvetenhetsgest. « Öppna dina ögon », du som utan syn från födseln; detta måste utföras i medvetandet, genom att fullständig ignorera alla framträdanden och alla möjligheter och omöjligheter, all fördelar och nackdelar.

Sluta försöka göra det genom människans väg och kom fram genom Guds väg, som utför det i medvetandet och låter manifestationen ta hand om sig själv. « Sannerligen skall ni födas. » « Var inte rädda. » « Sträck ut din hand » — i stillhet sker detta. Detta är alltihopa skrivet i lagen, och inte en stavelse ska tas bort tills den är uppfylld.

Rötterna till ditt Sykamorträd lossnar redan lite. Försök inte dra upp det. Fortsatt kontemplation på « senapsfröet » kommer omsider att lossa jorden om dess rötter så att du en dag kommer att « sträcka ut din hand » och plocka upp trädet och kasta det för alltid i ett hav av välsignad glömska.

« Se! » (det mest härliga ordet som trotsar översättning, så inspirerande är det i mening). « Se, Guds tabernakel är i människor » - med andra ord, se att Gud är

uppenbar på jorden nu och är just här i din närvaro och i din levande mitt.

«Ja, Herren är i sitt heliga tempel» — nu. Tror du på det här? Kanske har du försökt så hårt att se honom i din kropps tempel att du har tappat hjärtat eftersom han inte dök upp. Job försökte detta och misslyckades. Men när han slutade «försöka» på sig själv såg han det som något verkligt och konkret — en Annan bodde hos honom; han «sträckte ut sitt medvetande», som det var, och den vissna «handen» tog form efter medvetandet. Nu kunde han stå upp och lysa !

